

26. februar 2010

ORGAN FOR MENTAL, SOSIAL OG ØKONOMISK NYORIENTERING

Kr. 25,-

75. årgang

Nr. 1

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn

VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk

VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Norske økonomiske kriser

– vår skyld

Av Willy Ustad.

Når økonomien kollapse, skylder politikerne på hverandre, og på sine forgjengere. Økonome som var deres rådgivere skylder på oss menige. Vi har for god råd, vi overoppheter økonomien! Men de bløffer. La oss se på de økonomiske krisene gjennom en hundreårsperiode:

1899.

I 1896 hadde vi seks private "aktiebanker" i Kristiania. Året etter kom to nye, i 1898 to til. Industrialiseringen skjøt fart i Europa. Spekulanter planla eventyrprosjekter og solgte aksjer. Bankene lånte ut penger til idéer som viste seg å være de rene luftslott. Aksjekapitalen til den nystartede Den Norske Aktiebank ble fulltegnet på to timer! Avisene kalte banksjefen "Tidens mann" - men Kristianias Handels- og Sjøfartstidendes årsberetning kom til å kalle det "den mest ublandede svindel som tenkes kan".

I 1899 brøt spekuljonsmarkedet sammen. De industrielle luftslottene lot seg ikke realisere, enorme lån var brukt opp men kunne ikke forrentes. Eiendomsprisene falt, aksjekursene falt, og aktiebankene begynte å stupe. Det første firmaet som gikk overende tilhørte formannen i Kristiania Børs- og Aktiekomité....

Det tok Norge ti år å komme ut av krisen fra 1899.

1920.

Med første verdenskrig 1914 - 1918 kom en enorm spekuljonsbølge - jobbetiden. Mange merkelige forretninger grodde opp i det nøytrale Norge. Skipsaksjer ble omsatt i et svimlende tempo. Det finnes eksempler på skip som doblet sin verdi på ett døgn, mens det skiftet eier tre ganger. Norge var verdens fraktemenn, uhyre viktig for de krigførende, og i løpet av krigen krigens steg f eks fraktratene på kull til femti-fire ganger førkrigspris.

For å lette vilkårene for denne "gullalderen" opphevet Staten sin plikt til å innløse seddelmengden i gull, den såkalte gullfoten - grunnlaget for pengenes reelle verdi.

Seddelpressene glødet. I 1915 var den

samlede seddelmengden i Norge 162 millioner kroner. I 1920 var den 483 millioner. Men tallene hadde ingen bakgrunn i realverdier i skip eller industrianlegg. De representerte dypest sett bare spekuljonsverdier, og da freden kom i 1918 falt verdien av den norske utenrikshandelsflåten og de foretakene som hadde betjent krigen ned til sin virkelige verdi, som var en liten brøkdel av den oppblåste aksjeverdien fra krigsårene. Differansen, i mange tilfelle mer enn 80%, var ganske enkelt tapt. Nå begynte spekulantene å vakle.

I 1920 revnet det. En liten rystelse i silkemarkedet i Japan - som ikke skulle vedrørt Norge i det hele tatt, utløste nervøsiteten. Storspekulantene visste at de satt på toppen av et pyramidespill som alt holdt på å gå overende, og gjorde snarest om tvilsomme aksjeposter i penger. Kort sagt solgte de i panikk.

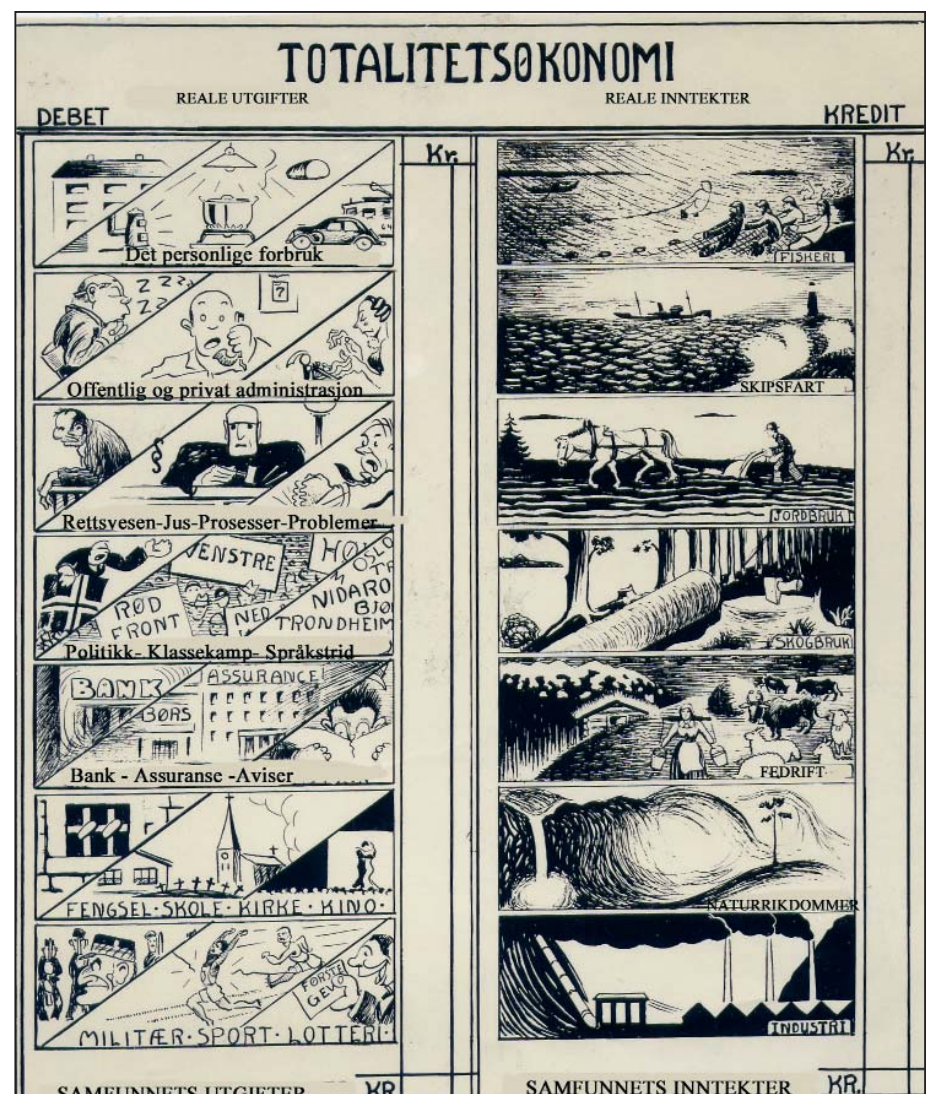
Nå begynte bankene som hadde lånt dem penger og dessuten spekulert selv å ryke. Den første banken som røk var Finnmarkens Aktiebank. Den hadde vaklet siden 1917 da banken gjorde en storstilt spekulasjon mot russiske rubel - uten å ha regnet med revolusjonen i Russland. I 1921 var 38 aktiebanker og 10 sparebanker i dyp krise. I 1922 var i realiteten selve sentralbanken på ryggen.

Norge var nede for telling, og tellingen var kommet til 9 da det store internasjonale krakket kom i 1929. Nå ble krisen bunnløs.

Armodens pris.

Den langvarige krisen skapte en generasjon i arbeidsledighet og tvangsauksjoner. I 1935 var det 105 igjen av de 135 aktiebankene fra 1920. Aksjeverdiene av dem var sunket til ca 35% av det opprinnelige.

Den lange krisen skjerpet klassemotsetningene. Arbeiderpartiet og Norges kommunistiske parti gikk fram. Hel- og halv-fascistiske organisasjoner som Ledangen, Samfundsvernet etc ble stiftet. I et skriv fra januar 1931 antyder Generalstaben i det famøse utkastet til en "Plan Y" at de forbedrer seg på både kupp, motkupp og borgerkrig. For å sikre seg mot opprør fra "massene" var allerede våpnene ved mobiliseringslagrene demontert o viktige deler lagret andre steder.

Arbeiderpartiregjeringen fra 1935 gjorde nok mye for å bedre menigmanns forvilt kår. Likevel ble det faktisk okkupasjonstiden 1940 - 1945 som til slutt gjorde ende på f eks gjeldskrisen i landbruket.

Det er ingen tvil om at disse årene og ledigheten som var stor ennå fram til krigen, var en av årsakene til at så mange meldte seg til frivillig arbeide for tyskerne nesten fra første dag.

Enorm velstandsvekst uten krise.

De første tjue årene etter krigen ble en tid med sterk politisk kontroll over økonomien. Staten satte rammer og begrensninger som selv storkapitalen stort sett måtte holde seg innenfor. Samtidig opplevde Norge en økonomisk framgang og økning i levestandard som er uten sidestykke i historisk tid. Dette var godt hjulpet av framgangstider i hele Europa, men selve jevnheten uten bølgedaler er klart preget av at myndighetene ikke tillot mye i retning av spekuljonsøkonomi.

I 1965 levde nordmenn i en helt annen verden enn det siste fredsåret før krigen. Da hadde ting som kjøleskap, elektrisk komfyr, bil eller for den del vannklosett vært noe så nær luksus. Nå var det en selvfølge for et flertall av folket.

Inflasjonen i disse årene kom egentlig menigmann til gode. Lønningene vokste mer enn inflasjonen, og dette betydde at boliglån ble stadig lettere å betale. Dette var det stikk motsatte av det vi fikk oppleve siden, i 1980-årene.

Krisen på 80-tallet.

På 1980-tallet hadde man sloppet det nøkterne, politiske grepet om økonomien. Spekuljonsøkonomien fikk frie tøyler. På ny så vi store eventyrprosjekter som skapte boom i aksjetegning og aksjekurser. Norsk Polanavigasjon som ett år ble utropt til "Børsens vinner" hadde ingen realverdier i det hele tatt, bare en skoekse

■ forts. side 6

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis
grunnlagt 1931

Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
Mobil: 938 50 411 – dagoj@online.no
ansvarlig redaktør

Astrid Strømme
Indre Sædal 16, 5098 Bergen
Tlf. 555 90 982
Redaktør

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Støttespillere
Svein Otto Hauffen
Armand E. Nyhus
Even Lorch-Falch

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgironr.: 0532.08.40645

ISSN 1890-8667

Internett: www.samfunnsliv.no

Samfunnsliv v/Dag Ove Johansen

Undertegnede er abonnent av Samfunnsliv.

I avis nr. 5/2009 ble det i lederen stilt noen spørsmål til leserne:

Skal avisen skjære ytterligere ned på antall utgaver pr. år?
- Jeg tror at tidsskriftet da i enda større grad vil miste sin posisjon som avis.

Skal avisen utgis elektronisk på internett?
- Dette er jo en god tanke, men mange eldre lesere vil vel da falle fra, fordi de ikke bruker internett. Dette vil vel evt. være "siste utvei"?

Skal avisen ta en kortere eller lengre pause?
- Det er vel fare for at det kan bli dødsstøtet for avisen?

Kan lesere som regelmessig ikke betaler kontingenten kontaktes, og kan det tas en dialog med dem om hva det er som gjør at de velger å la være å betale? Dette er kanskje en for tidkrevende prosess.

Ellers er det positivt at det på siste side i hver utgave står et sammendrag av ytre begivenheter rundt BDBs liv.

Det er kanskje enda større behov for en innholdsmessig oversikt over hans tanker om samfunnet. Mange potensielle nye lesere av Samfunnsliv har nok store vansker med å forestille seg og få en oversikt over dette systemet ved å lese tilfeldige artikler i bladet.

Dette vil være en like vanskelig som nødvendig pedagogisk oppgave. Vel er hans filosofi enkel og åpenbart riktig når en får oversikt og sammenheng i hva han mente på de forskjellige områder, men likevel vanskelig å fremstille på en noenlunde kortfattet, oversiktlig måte for dagens mennesker.

En slik oversikt kunne gjerne favne over en halv side i hvert nummer. Mye arbeid måtte nedlegges for å gjøre den så god som mulig, og den kunne kanskje stadig forbedres. Men jeg tror dette er nødvendig for at ikke bare allerede godt innvidde mennesker ser budskapet.

Med hilsen
Petter Melbye

Samfunnsliv for 10 år siden:

Fra VG:

Kvinner – ikke lenger avhengige av menn?

Bør menn teknologi-streike? Spørsmålet stilles fordi det nylig på Kvinnemessen i Vikingskipet på Hamar ble sagt: Kvinner er ikke lenger avhengige av menn!

Følgelig dette tankespill: Ti minutter før kvinnemessens åpning ... pang! Total mørklegging. Fire dager uten strøm, vann, data og transport i og omkring Vikingskipet!

Hvorfor? Jo, fordi menn ønsker å vise at dagens samfunn totalt bygger på menns oppfinnelser og teknologi. Et kvinnesamfunn uten menn ville være et steinalderssamfunn. Kanskje bedre, men det betviles!

Spørsmål: Er det tenkelig og ønskelig at Kvinnefrontens og rødstrømpeens omsorgssvikt mot barn og mann møtes av men-

neses teknologistreiker? Som et sosialt, nordisk eksperiment? At det torpederte husmorforbund og husmorblad gjenreises som Nordisk Omsorgs-Forbund (NOF) og NOF-informasjon?

Eller må menn bare akseptere kvinnenes kulturkatastrofe?

Grunnet omsorgssvikten er Norden nå verdensleder i ungdomsselv-mord, overdosedød, samt fylledrap med bil, les kulturkatastrofe! Men flotte hjem og biler har vi. Ute blank, inne krank...!

Derfor igjen spørsmålet: Kunne menns systematiske teknologi-streiker bidra til å tenne «lyset fra Norden»? Med omsorg og hygge i de tusen hjem? Meninger etterlyses!»

«Adam Freeman»,

LEDER -

VIKTIG! TIL ALLE ABONNENTER AV SAMFUNNSLIV

Magasinet "Alternativt Samfunn" (AS) er for lengst lagt ned og Even Lorch-Falch overlot abonnentlisten til oss for å kunne sende ut Samfunnsliv til tidligere abonnenter av AS. Dette er vi veldig takknemlige for. Mange av disse ser nå ut til å ha bestemt seg for å abonnere på Samfunnsliv etter at nr. 6-2009 ble utsendt også til disse.

Problemet for oss i Samfunnsliv nå er at mange av både tidligere abonnenter av Samfunnsliv og de nye som er kommet til fra bl.a. AS, har innbetalt bladpenger via Postbanken til Samfunnslivs konto uten at det fremkommer hvem som er betaleren. Vi vet ikke om det er mulig å be Postbanken sende navn/adresse til de av dere som har glemt å påføre abonnentnavnet på innbetalingen til Samfunnsliv. Postbanken på nett lister opp alle innbetalinger, men når navnene mangler har vi bare kontonummeret å holde oss til og dermed vet vi ikke hvem som har betalt for abonnementet.

Vi ber derfor de av dere som har betalt «anonymt» eller har glemt å oppgi navn/adresse om å sende oss kopi av innbetalingen påført navn og adresse slik at vi vet som er de betalende abonnenter av avisen Samfunnsliv.

Ved kontroll av utskrift fra Postbanken finner vi at f.o.m. 3. november 2009 til 10. februar 2010, har bare omkring 100 – ett hundre – personer betalt inn sine abonnementspenger til Samfunnsliv. Selv om flere av disse har betalt inn ekstra – noen ganske mye også – så sier det seg selv at det er alt for lite til å holde hjulene i gang i tiden fremover. Det er altså stor fare for at Samfunnsliv legges ned nærmere 80 år etter første utgivelse i 1931.

Avisopplagene fortsetter å falle over hele fjøla i Norge. Papiravisene sliter mer og mer. Noen velger å gå over til en ren internettavis der avisen legges ut som pdf-filer (se også Samfunnslivs nettside på <http://www.samfunnsliv.no> der avisen ligger ute som pdf-filer, men først lenge etter at papirutgaven er utgitt.)

Håper på forståelse for at Samfunnsliv er inne i en ekstrem vanskelig økonomisk situasjon nå. I tillegg venter to bøker av B. D. Brochmann på å bli ferdigstilt og utgitt.

Dette kan koste så mye at vi brekker ryggen.

DOJ

12. Januar 2010

Kære I ved Samfunnsliv

Tak for bladet – Er godt at læse. Jeg har lært meget af nordmændene, og prøver efter bedste evner, at arbejde med det. Spalteplads er der ikke nogen steder at få, så jeg bruger næsten 1000 kr. om måneden til min ytringsfrihed. Mine dyre indlæg kan læses på computer over Nørager avis.

Venlig hilsen
Johanne Kjeldsen,
Nørager, Danmark

Den legende begyndelse

Synge, danse, spille, bevæge sig – det er livet

Måske kan vi lære det igjen av barnene

Jeg vil hellere ud at arbejde med jorden, end at høre på folks mammonsnak. Alt i naturen er i bevægelse. Jeg har det også bedst når jeg bevægre mig.

Sandelig siger Jesus, hvis ikke vi bliver som børn, kommer vi slet ikke ind i GUDS RIGE

Johanne Kjeldsen

Redaktører 2010

FEBRUAR: DOJ
APRIL: AS

JUNI: DOJ
AUGUST: AS
OKTOBER: DOJ
DESEMBER: AS

Alternativt samfunn og Samfunnsliv i nyaktualisert perspektiv

Gjennom 30 år var disse to kampfeller for felles ideer og idealer. Med stø kurs henimot et menneskevennlig og levende samfunn – frigjort fra statlig formynderverld.

Beklagelig finner vi det at Alternativt Samfunn er blant dem som forliste, i pengekrisisens kjølevann

Oppmuntrende oppsving

Desto mer oppmuntrende finner vi det at Alternativt Samfunns ukuelig, idealistiske kaptein, lektor Even Lorch-Falch, med all sin erfaring, kunnskap og skriverferdighet – nu er blant våre aktive medarbeidere i Samfunnsliv (SL) – hvor kursen fortsatt holdes med uforminskert styrke. Samfunnsliv som i denne forbindelse kan betegnes som «moderskipet» har da også vesentlig mere enn motto og motivasjon felles med førnevnte «organ for mental, sosial og økonomiske nyorientering».

Even Lorch-Falch har sendt redaktøren Alt.S. adresselst, med oppfordring om å sende prøvenummer av SL til samtlige av Alt.S. tidligere abonnenter. Og hilsen om at det ville glede ham (Såvelsom oss) om samtlige bestiller abonnement på Samfunnsliv.

Fra nyttår vil SL dertil, på sin måte, videreføre flere av Alt.S. kvalitative og dels humoristiske motiver.

1) Flere gode bilder og tegninger. Med illustrative, informative og dels humoristiske motiver.

2) Færre lange artikler. Flere kortere, klarere.

3) Blant videre muligheter, som vil nyttårsvurderes – er økning av sidetallet.

For å bli mere løsningsorienterte og bedre korrigerende tidens vrangforestillinger, blir et middel (med E.L.F.s ord): «Avsløre hvordan menneskenes oppmerksomhetsretning blir manipulert og dirigert av de moderne medienes håndlangere. Bladet vil være et uavhengig kontaktorgan og et forum for mennesker som vil delta i samarbeide for en annen og bedre samlivsorden. Vi ønsker åpent og frihetlig samarbeid med alle som søker alternativene til det nedbrytende og konfliktskapende i samfunnsorganismen. Vi legger avgjørende vekt på selvstendig tenkning og et livsnært personlig ansvar i forhold til medmennesker og samfunn. Hvert nummer av bladet vil gi deg impulser som går midt imot tidens strøm, samt gullkorn og gleder, med initiativ til et rikere liv og større tro! En *sannere* nyorientering. – Hva vil du gjøre for å la andre bli kjent med bladet vårt, blant venner og bekjente? Og hva vil du yte for å sikre bladets eksistens?

Abonnement på Samfunnsliv kan enklet bestilles ved telefon til redaktør Dag Ove Johansen 938 50 411. Eller pr brev, adr. 8200 Fauske. Eller e-post: dagoj@online.no

Svein Otto Hauffen

Hvem hindrer integrering?

Det bor en somalisk familie i nærheten av meg. Jeg har aldri tenkt over om kvinnene i familien bærer sjal. Det tror jeg ikke naboen har heller. Vi har vel i grunnen ikke tenkt på dem i det hele tatt, for vi kjenner dem ikke og de kjenner ikke oss.

I USA etableres det nabohjelp når det kommer en ny somalisk flyktningfamilie. Men hva gjør vi? Den slags får myndighetene ta seg av. Står vi her overfor et like stort problem som gubbene på Grønland, og kanskje en av årsakene til gubbeveldet?

Hvordan er det mulig å integreres når

ingen inklude-rer deg? Hvorfor blir du amerikaner i USA, men tredje generasjons pakistaner i Norge?

Jeg snakket nylig med en ung forsker med foreldre fra Vietnam. Familien har flyttet videre til Australia. Det nyttet ikke å bli norsk i Norge selv om det var det de egentlig ville. Her forble de vietnamesere. I Australia ble de australske. Kanskje dette burde bli neste debatt? Med eller uten medieregi.

Erling Lae, Nestleder i Høyre

STJERNEMINIATYR

Av Svein Otto Hauffen

Naturens diktkunst kan du se,
når vann fortettes og blir sne.
Den rimer snehvitt over alt,
hvor vann i kuldens felt har falt.

Det er den hvite poesi
i vinterlandskap som vil bli
lyrisk fornemmet i det fri'
med snekrystallers symmetri.

Hør – snekrystallets formsprog-tale,
det hvisker: "Se – jeg er unik,
du finner ingen som er slik".

Hvem så to snekrystall – helt like?
Nyskapt blir alt i Herrens rike.
Og ved hans skaperfantasi
fremtoner livets poesi.

Kan sneens dikt vel skjule dét
som seende vil kunne se
at snekrystallets form-idé
er stjerneminiatur – i sne.

Oppdrett til besvær

Av Dag Ove Johansen

I siste utgave av det amerikanske magasinet National Geographic (NG) er det en bildeartikkel om Patagonia, Chile. Dette fantastiske landskapet med fjorder og fjell er blitt norske lakseoppdretters eldorado. Her har bl.a. Røkke investert tung kapital i laksemerder. Men artikkelen skjuler ikke de mørke sidene ved denne virksomheten i uberørt natur:

"The Norwegian companies that began salmon farming in Chile came here because the fjords were unspoiled. That is no longer the case. Like nearly every form of concentrated animal agriculture, salmon aquaculture creates an excess of waste. Here salmon farms deaden the water, creating anoxic conditions, and have led to the spread of a lethal salmon virus called infectious salmon anemia. The solution of the salmon-farming companies has simply been to move south into clean waters. Already the companies have taken out new leases on stretches of water throughout the southern fjords."

Her fremgår det tydelig at når virksomheten har nådd sitt maksimum i en fjord, så flyttes den til renere og uberørte fjorder lenger sør i landet. Slik spres sykdommer som f.eks. lakse-anemi og forurensninger fra lakseoppdrettsanlegg fra fjord til fjord. Kartskissen i NG viser et skremmende antall oppdrettsanlegg i Patagonia. Og nor-

ske selskaper er ledende i denne nærmest cowboy-aktige laksenæringen i Chile.

Dette må da virkelig være et tankekors for Norge som miljønasjon?

I forbindelse med åpningen av OL i Vancouver, annonserte fem indianerhøvdingene en protest mot norsk lakseoppdrett langs kysten av British Columbia, Canada. Merdene ødelegger fjordene også her. Igjen er det norske selskaper som er pådrivere for lakseoppdrett. Villaksen, som disse kystindianerne er så avhengige av, er på vei til å forsvinne for godt. Dette får enorme konsekvenser for natur og miljø langs kysten: villaksen, som går opp i de utallige elvene i regionen, er den viktigste næringen for bjørn, ørn og andre fugler og dyr. Som i Alaska er det slik at villaksen her gyter og dør. Millioner av død laks gjødsler elvebreddene og blir næring både for planter og trær. I tillegg til at lakseforingen forurenser fjordene (utstrakt bruk av antibiotika), skaper rømt laks fra merdene kaos i den naturlige og opprinnelige næringskjeden i disse områdene. Det er derfor disse fem indianerhøvdingene av tlingit-folket roper et varsko til Norge.

Dette som et apropos til debatten rundt lakse- og torskemerder i Skjerstadfjorden. Det er viktig å være klar over at norske selskapers cowboy-mentalitet er i ferd med å ødelegge naturmiljøer både i Chile og Canada.

Bør Al Gore ha juling?

En anonym skribent kom med følgende – til ettertanke for noen hver:

Jeg sitter og hutrer og fyrer med ved, forbanner vinter, kulde og sne.

Rimfrostene dekker busker og kratt, islagte veier og helvetes kaldt. På Tv'n det snakkes om oppvarmet klode, de er nok fullstendig forskrudd i sitt hode.

Steng igjen trekken og fyr så det soter, og bruk ikke penger på klimavoter. Jeg gikk etter posten, jeg hutra og skalv, jeg forbannet Hauge og Oddekalv.

Klimadebatten den gir meg angst, jeg driter i Solheimens CO2-fangst. På sommer, varme og sol er jeg hekta, nå spør jeg – hvor fa'n blir det av drivhuseffekta ??

Også vedkommende er tydeligvis meget frustrert over den politiske tilstand, etter politikeres mangeårige narrespill med den øvrige befolkning. Ja, ja – da er vi i hvert fall minst to. (Fra det ene til det andre – jeg har lagt i en ny vedkubbe- for jeg hutrer og fryser, jeg også).

LESERE som finner "diktet" useriøst, "på kanten" eller til og med "langt over streken", tror jeg vil kunne få en annen oppfatning ved å studere f.eks. nettsiden <http://www.atlejohanlovaas.com> - som inneholder mange tankevekkende artikler og faktaopplysninger. Slike avsløringer ser man sjelden eller aldri i den tradisjonelle presse. Hvorfor? Og mon tro – hvor mange av de tilsendte redaktører gir spalteplass for dette innlegget? Neppe alle - for det skal fortsatt være mest mulig hysj-hysj om også vår tids fascisme.

ÅRET 2010 bør bli et år der informasjon omkring partipolitikeres mangeårige galskap kommer i fokus og blir avslørt. I den sammenheng viser jeg til artikkelen "10 ting å se opp for i 2010" som kan leses på nettsiden <http://www.nyhetsspeilet.no/2010/01/10-ting-a-se-opp-for-i-2010/print/> - som også er en høyst tankevekkende artikkel. (Nyhetsspeilet er forøvrig – i likhet med noen andre - en nettavis for politisk ukorrekte).

**Thorbjørn Andersen.
Halden.**

Nytt tyranni?

Det er for tiden mye prat i media om religiøsitetens skadevirkninger. Enkelte har faktisk slått frem på om et forbud!

Religionsfriheten – tillatelsen til å gi uttrykk for hva man tror eller ikke tror på, uten å bli straffet eller hetsset – er en hardt tilkjempet rettighet. Et aspekt av ytringsfriheten, men ansett som viktig nok til en egen benevnelse. Er religionsfriheten nå truet ... ?

Staten kan uansett ikke hindre folk i å tenke eller tro. Et forbud mot religiøsitet vil kun medføre knebling og stigmatisering. Vi vil få illegale miljøer, martyrer og flyktninger.

Tanker om det metafysiske og åndelige har fulgt oss gjennom hele vår historie og alle paradigmeskifter – og vil neppe kunne utrykkes. Disse forestillingene er etter alt å dømme en essensiell del av menneskelig streben og refleksjon og har medført dannelsen av kompliserte religiøse og filosofiske tanke-systemer, som igjen har hatt stor betydning for alle sivilisasjoners utvikling. Selvsagt er ideene også blitt misbrukt, men dette gjelder alt homo sapiens involveres i – ikke minst forskningen.

De monoteistiske religionene bygger på tanken om en allmektig skaperkraft. Selv i det moderne, sekulariserte Vesten har mange mennesker en opplevelse av kontakt med Gud og anser sin religion som sentral i livet. Det finnes ikke anstendige alternativer til å vise aktelse for dette. Vi må la folk få bygge sine kirker og moskeer, snakke fritt, utføre sine seremonier i fred, ha på seg tradisjonelle klær og så videre. Alt annet er maktmisbruk. Ingen argumenter kan unnskyldte undertrykkelse av folks livsverdier.

Visse ateister viser en påfallende nedlatenhet overfor andres tro – enkelte er så lite rausse at de konsekvent bruker begrepet "overtro". De later ikke til å se at dette er forhånende, og at de selv fremtrer som svært subjektive når de forutsetter at vitenskapelig forskning er den eneste mulige måte å nærme seg tilværelsens mysterier på – at det ikke kan finnes alternativer utenfor deres eget felt. Det er fristende å sitere Bjørneboe, som faktisk uttalte at "materialismen er vår tids overtro". For hvis man forakter alt annet enn sitt eget valg, er man faktisk trangsynt og arrogant, ikke fordomsfri ...

Det eneste rimelige er vel å anerkjenne enhver menneskelig orientering her? Alt til sin tid og sitt bruk, alt på sine premisser.

Det er neppe mulig å bevise eller motbevise at det finnes en åndelig dimensjon. Man kan ikke nærme seg slike spørsmål med prøverør og mikroskop. Men virkeligheten er nok større enn hva som rommes i et laboratorium og tolkningene av dette, og dagens materialister er også fanger av sin tid, som alle andre før og nå.

Behovet for å styre folks tanker og ytringer, er uansett et faresignal som det bør reageres kraftig mot. Menneskelig mangfold skal og må respekteres i en fusjonerende verden. Vi er like langt som under de norske jødeforfølgelsene hvis vi bytter ut fortidens kvelende, ensrettende kirkestat med den kvelende, ensrettende ateiststaten!

Elin Brodin, forfatter

PA VIKINGEFERD, MED SKJÆR I SJØEN...

"En glad latter forlenger livet". Kan latteren betraktes som storebror, da er smil i hverdagen dens småsøsken.

Har man vært bosatt på Egge gård ved Steinkjer, Kalv Arnesons og Olve på Eggs høvdingsete, da faller det naturlig at Snorre Sturlasons beretninger om vikingenes storhetstid, minnes iblant.

Nylig sto vikingen på programmet i en tysk TV-sending. Så ukunstnerisk og kjedelig fremført at det, billedlig talt, havarerte før det kom i fritt farvann. Ikke engang litt ufrivillig komikk i det fantasiløse gravvalv.

Sistnevnte i motsetning til et tidligere tysk Tv-program som leserne utvilsomt heller vil høre litt om.-

"Vikingekongen blir 70"

Denne mellomtittelen tilsvarer programtittelen på sistnevnte fra tysk TV-2.

Om "vikingekongens" undersåtter betraktes som jomsvikinger, berserker eller kanskje begge deler, forble usagt. Likeså at programmakerne ikke virket helt oppdatert i forhold til historiske bagateller, som at de siste vikinger måtte bite i gresset for over tusen år siden.

Til tross for et tappert gjenopplivingsforsøk ved Johan Bojers roman: "Den siste viking".

Høydepunkter

Som den intelligente leser sikkert has skjønt, var det ikke vikingekongen Harald Hårfagre, men snarere Kong Harald Hårfattige, man siktet til. Selv om programtittelen ikke var trefende..

Fra Tysk ZDF-reportasje om samme tidligere på dagen, fremheves "Aftenpostens gullpenn", Per Egil Hegge og Inge Lønnings ypperlige kommentarer. Sistnevnte på så glimrende tysk at det var en fornøyelse å høre!

Liljene på marken

I Trefoldighetskirken fremførte kronprins Håkon en selvvalgt evangelietekst. Mesterens poetiske bilder om liljene på marken. De som minst av alt er opptatt av hvordan man kler seg.

Utisiktet fremkalte nok kronprinsen flere smil hos seerne; som i samme program hadde sett bl.a. slottets lange rekker av computerstyrte klesskap

Psykiatriens ressurser

"Ressursene er blitt borte", skriver John E. Berg, psykiater og sosialøkonom, professor i folkehelse, om psykiatrien i Aftenposten mandag 8. februar d.å. Men en viktig opplysning som ikke kommer fram i Bergs innlegg er behandlingsmetodene i psykiatrien.

Psykiaternes behandlingsmetoder har jeg fått god kjennskap til gjennom Gaustad sinnssykehus. Gjennom lobotomibehandlingen fikk pasientene med tvang sine hjerner skåret / boret i stykker.

Etter disse forannevnte blodbadene ble selvfølgelig resultatet for dem som overlevde ødelagte liv. Blodbadene er nå slutt.

Behandlingen er i dag kjemisk lobotomering som blir utført gjennom medikamenter. Pasienten blir da først tilbudt medikamentene, men dersom pasienten takker nei, så kommer truslene og om nødvendig så har personalet forsterkninger klare og pasientene blir da holdt mens medikamentene blir tvunget i pasientene via sprøyter. Resultatet er her det samme som i de forannevnte blodbadene, – dem som overlever får sine liv ødelagt.

Så det er forståelig at Berg skriver: "Noen pasienter med psykiske lidelser blir aldri friske."

Velaug Judit Lie

FORNYELSENS ÅR?

Hør - når blir det nye år nytt for oss? I sinnets vår Når det blir et fornyelsens år som gir sjelen vekstvilkår, så noe nytt i oss oppstår

På daglig hugvendings fornyelses-vei kan fornyelse skje - i deg og i meg Ny-omvendt blir sinnets muld grobunn for livsvisdoms gull

Løsning på flere av livets gåter finnes ved ny-innsikt, på NYE måter Det er for de m - vårfugler synger, som daglig seg på ny forynger

Det er ved hugvendning: "Bli som et lite barn" til sinns vi først INNSER: Gud finns -

SOH

Melk og korn kan gi psykisk sykdom

Oslo (NTB) Dr. med Karl-Ludvig Reichelt har funnet ut at spesielle proteiner i korn og melk kan utløse psykiske lidelser som ADHD og autisme. Onsdag mottar Reichelt Brubyggerprisen Fritt Helsevalg 2005 for sin 26 års lange forskningsinnsats ved Rikshospitalet. Takket være Reichelts forskning er det dokumentert at riktig mat kan forebygge og behandle psykisk sykdom. Han arbeidet i mange år for å finne forklaringer og bevis for sammenhenger mellom stoffskiftestyrrelser og fysiske / psykiske vansker av ulike slag.

Problemet for mange pasienter er at de mangler eller har dårlig aktivitet i ett eller flere av enzymene som bryter ned proteiner fra for eksempel kasein i melk og gluten i kornprodukter.

Det blir da dannet peptider som ligner på signalmolekylene i hjernen, noe som forstyrrer dens normale aktivitet. Dette påvirker igjen atferd og anatomi.

Resultatene av Reichelts banebrytende pionerarbeid har fått stadig større anerkjennelse i det internasjonale medisinske forskningsmiljøet og blant pasienter med proteinintoleranse.

Karl-Ludvig Reichelt har høstet bred anerkjennelse internasjonalt, men det var

lenge ikke offentlig vilje i Norge til å finansiere hans forskningsarbeid. Gjennom årets tildeling ønsker forbrukerorganisasjonen Fritt Helsevalg å bidra til å vektlegge den store betydningen av ernæring som et element i forebyggende og terapeutisk helsearbeid.

Under et bilde står det:

FEIL FOR NOEN: Gluten i korn og kasein i melk lager gir gale signaler til hjernen for enkelte.

Denne artikkelen stod i "landbruksmedia" året 2005.

Jeg undertegnede, Ingrid Lia, Gvarv har synspunkter på dette etter at jeg nylig så et TV-program bl.a. fra Landbruksuniversitetet på Ås.

Dr. Karl-Ludvig Reichelt har studera maten som kan forårsake sjukdom, men det er ingen i departementet som tenker helse i forbindelse med mat. Det blir tablettar, og behandling for dei som er heldige. Men forebygge er det nokon som tenker og realisere den tanken?

Rein mat kan eller vil dei ikkje tenke i departementet, det er pengar og derfor billig som stadig har blitt verre for kvart år.

No klagar styresmaktene på mykje sjukefravær, men rein mat som da burde vera fyrste tanken, nei. Men ønsker alle billig mat? Kan vel vera mange som prioriterar god helse.

Såg på TV ein mann med kyr, det var kyr som forurensa mest fra landbruket sa han. Dei vilde undersøke kva slag grasart var årsak. Det vilde ta 3 – 4 år for å finne ut dette.

Det var i 40-åra forurensinga begynte, den gode knaosten fekk feil gjering. Dei begynte med silofôr og ensileringa var maursyre.

Lufta i fjøset vart ubehagelig. Maursyra laga gass, støv hørde eg dei kalla det no.

Silofôret gjennom kumagen kom med gass i kuskitten, det vart gass i kjellaren som tærde på sement og jern so mange golv rasa ned.

Gjødsla vart spreid på jorda, meir gift enn gjødsel sa ein bonde for fleire år sidan.

Det trengst ikkje 3 – 4 år for å finne ut største luftforurensing fra landbruket. Mål dette til våren samtidig med spreiding av gjødsel. Ille stank og luftforurensing i vår.

Fremdeles er det maursyre i handelen,

men i mange år har det vore sjult bak stadig nye navn no sist Ensil/-na og Ensil + (til fôrtørka).

Da det økologiske laget her starta var det ein dyrlege som sa: "Når kua fær fôr som ikkje behagar vert juret som ei nyre og skil ut." Fem liter mjølk med litt tilleggsfôr til kua av rundball sprøyta med Foraform, fekk eg spørsmål om sukkersjuka hjå optiker. Det vart bare 5 liter av denne mjølka, fann fjøs uten maursyrefôr, eg slapp sukkersjuka. Men meir sukkersjuka for kvart år.

Barn blir fødd med allergi. Barn med ADHD kan bli friske uten tablett (som har ettervirkning), men med maten, da uten mjølk.

Ser de no kor viktig det er med reint fôr til kua. Kvifor ikkje tørke høyet på hesje? ta vare på kløverblad og urter, fullverdig fôr uten magnesium mangel.

Lage til dugnad med ungdom so dei lærer, og arbeide blir glede og god muskelstyrke.

Presse høyet rett fra hesja til små ballar lette og hyse og fôre med, eller ferdig til salg.

Lykke til!

Gvarv, 10.12.2009

Effektivt sykdomsvern mot svineinfluensa m.m.

Vaksineproducentenes systematiske skremsels-manipulasjon av folkementaliteten har bl.a. bidratt til sykkelig overtro på, og overvurdering av vaksiners virkning. Og til usunn undervurdering av deres bivirkninger, som ofte viste seg langt værre enn fryktet.

Dette har ansvarsbevisste leger i Tsjekkia og flere land, i økende grad tatt konsekvensene av. De har offentlig gitt beskjed om at de nekter å vaksinere seg selv, og andre.

Hva kan gjøres?

Hva anbefales da alternativt, til imunstyrkende sykdomsvern mot svineinfluensa og andre svinepelsler blant sirkulerende virus?

- 1) Øket hygiene – især med hyppig håndvask; ute og hjemme.
- 2) Mere distansert forsiktighet, i offentlighet.
- 3) Øket konsum av økologisk dyrket frukt og grønnsaker / med deres vesentlig rikere overskudd av immunstyrkende antioksidanter og vitaminer; i naturlig livsbalanse.
- 4) Helst daglig konsum av litt hvitløk. Og litt ny-revet Ingefær.
- 5) Daglig mosjon. – Nokk søvn.
- 6) Den mentale medvirkning. : Lyst sinnelag. Optimistisk livsmot. Sunn innstilling. Positiv livsholdning, anbefales. For det medvirker helsebefordrende. Ved harmonisstimulerende medvirkning, i det balanserte samspill og vekselspill, i/ mellom det psykiske og fysiske ("psyko-somatiske") i oss.
- 7) Det optimalt virksomme maturlægemiddel: SAMBUCOL. (For den SYKE) (Se nedenfor)

Svein Otto Hauffen

VIRKSOMT NATURLEGEMIDDEL

Et nytt preparat av hylle-bær har i forsøk vist en kraftig nedbrytende effekt på influensavirus. Ni av ti pasienter ble kurert etter tre dagers hyllebærkur, ifølge israelske forskere.

- I århundrer har svarthyll vært brukt i norsk folkenmedisin.

- Modellforsøk på virus avslørte en kraftig nedbrytende effekt på virus både av type A og B.

Kontrollerte doble blindtester på pasienter med influensatype B hra også gitt overbevisende resultater.

Hele 90% av pasienter ble kurert etter tre dagers inntak av hyllebærpreparatet Sambucol. De øvrige fikk et raskere og lettere sykdomsforløp.

- Andre forsøk og studier viser at Sambucol styrker immunforsvaret og virket nedbrytende på ulike virustyper.

I folkemedisinen har hyllebær vært kjent for sin positive virkning mot infeksjoner i øvre luft-veier, forkjølelse, betente mandler, strupekatarr og influensa.

Kilde: Berit Kvifte

VÅKN OPP !

Om vi ei våkner - mere bevisst forblir vi lurt av Antikrist
Ved djevlesk dyktig, infam list
Les Solovjev og Jesus Krist

SJANSEN

Hver en gang vi sløvt forsover
Sjansen: Følge livets lover
Er det Satan oss berøver
For en mulighet som vi behøver

HVORFOR ? DERFOR.

Hvorfor er Diabolus makt så stor ?
Hvorved får Satans-makt fullbrakt
all djevleskap på jord ?
Fordi folk flest som på den bor
ei advarsler på alvor tar
i Kristi ord om "Løgnens far"

Og derfor ikke daglig tar
i bruk det forsvar som vi har:
Skarp SELVKRITIKK - mot "løgns far"

NATURENS SVAR

Sykdom er naturens-svar -
for dem som lyder "Løgnens far"
Folk svikter sitt immun-forsvar
ved lyst-impuls fra "Løgnens far":
"Kjemimat"-bryte helsen ned
så kreften lydløst kan vokse i fred

Kjemi-strategi

Det er Satans strategi:
Ernæres skal vi - SLIK at vi
for kreft-parasitten, skal ofre bli
Istedenfor kreft-fri, ved ØKOLOGI.

SOH

SAMFUNNSLIV
trenger din støtte

En tale av Moses

Av Bertram D. Brochmann

(fra Sosiologisk Tidsskrift nr. 3, 1950)

Kunne Moses med sitt syn ha talt til vår tid med vårt språk, ville han altså ha sagt omtrent dette:

"Kapitalisme" er en samfunnssykdom som oppstår ved at man i enhver pengeholdning forveksler verdissymboler tall og penger med realverdier — og derfor lar pengene identifiseres med realverdiene. Da tall- og pengemassene hurtig vokser *omvendt proporsjonalt* med tilgangen på reale livsforødenheter, blir pris- og lønnsstigning oppfattet (og beskattet) som økonomisk fremgang, mens det motsatte — et *lønnsomt* prisfall er det riktige.

På grunn av forbytningen av realverdier med pengeverdier, vil interessen motsetninger og gjensidig frykt og mistillit hurtig vokse frem som "galopperende tæring" i en tuberkuløs organisme. Den gjensidige mistillit vil vokse og istedenfor gjensidig tillit, vil alle parter klynge seg til symbolet "staten" som den frelsende og befriende. Men da "staten" hverken spiser eller drikker, hverken fryser, sulter eller tørster og derfor, som all annen oppdiktet virkelighet, hører under den allmenneskelige svakhet for eventyr, romantikk og selvbedrag, vil "staten", istedenfor å bilegge motsetningene og fjerne den gjensidige frykt og mistillit mellom menneskene, tvert om sørge for å holde liv i alt oppdiktet og uvirkelig. "Staten" vil derfor beskutte dyrtid og en uavbrutt økning av de bokførte tallmasser som angivelige og virkelige inntekter og som virkelig formue. Både "staten" og "pengene" og tallene er "fungible" midler. "Staten" fungerer på vegne av folkesamfunnet, men er selv ikke samfunnet (som er kjøtt og ånd). "Pengene" fungerer på vegne av realverdiene (de egentlige livsforødenheter) og tallene fungerer på vegne av pengene. Følgen blir at samfunnets levende celler blir avhengig av tallene ("trellbunden under mammon") uten at de selv oppfatter ("persiperer") hva der faktisk foregår både med dem selv og pengene. "Pengene" og tallene blir som et speilbilde av det egentlige og faktiske, og "staten" blir på sin side et speilbilde av det egentlige og faktiske samfunn. Derav kommer det at "staten", "pengene" og tallene *fortoner seg* for all blindfødt natur som *virkeligheten selv*. "Staten" vil derfor med alle midler oppkapitalisere tallmassene (fiktivene) og begrenser og rasjonerer derfor all tilgang på realverdier og truer menneskene med inflasjon og arbeidsledighet hvis hele folkesamfunnets materielle behov for livsforødenheter søkes rasjonelt tilfredsstilt. "Staten" vil også på grunn av sin stilling som folkets avgud og tabu, uavlatelig låne folkets penger om igjen og om igjen, idet "statens" gjeldspapirer av alle statstroende betraktes som formue. "Statens" kreditt er likeså ubegrenset som illusjoner og sansbedrag er ubegrenset, og som de vanskeligheter og problemer også er ubegrenset, som den oppdiktete skinnvirkelighet avfører.

Alle som derfor hører virkelighetens vesen og tilværelse til kommer hit og hører den allmektige sannhetens ånds ord:

Sørg for å *dekapitalisere* alle bokførte verdier, således at man konsekvent lar alle utlagte penger til private og offentlige anlegg alltid sirkulere tilbake dit som de kom fra. Bli ingen noe skyldig unntagen trangen til samhold og samvirke, og vilje til selvkontroll og lys. Krev ingen pengerenter av hverandre, men lær alle opp til å forstå den store alle- og altomfattende *virkelige rentabilitet* som oppnås ved at man investerer penger i nyttige og rasjonelle virksomheter, hvis formål er å dekke alles behov så hurtig og smertefritt som mulig. Det derved oppnådde lønnsomme prisfall er det eneste *sanne og virkelige renteutbytte*, idet prisen på leveomkostninger stadig vil gå ned, og det felles samarbeide stadig vil forhøye alle parters levestandard. Likvider derfor "staten" og ettergi den all dens gjeld, for den kan intet yte, betale eller bevilge som du ikke selv først må bevilge, betale, yte eller la deg flerdobbelte berøve. "Statens" "profit" er den pris som du hvert år har betalt for at du og dine illusjoner kan eksistere. Derfor er det lønnsomme prisfall uforenlig med "statens" pengebudsjetter og oppdiktete formuer. Glem aldri at pengene utelukkende er fungible midler, som kun skal fungere på vegne av de egentlige verdier. Ethvert folkesamfunn som glemmer dette blir et bytte for ufrivillig dynamisk demagogi, altså for molokkdyrkelse, splittelse og indre oppløsning.

Ingen bokførte (investerte) pengemidler må bli stående på papiret over 50 år maksimum. Realkapitalen kan vokse i enhver ønskelig utstrekning, men enhver tallkapital må uavlatelig dekapitaliseres (amortiseres) ved at den avbetales eller

MASKERT FIENDE

I det stille - okkupert
av en fiende - kamuflert
Hvorfor godtas denne fiende
ubekjempet - og stilltiende ?

Alle er vi underlagt
vanens lumske overmakt
Fiende - maskert som venn l
urer oss - igjen og igjen

Om vi ikke er på vakt
kan vi ei ta oss i akt:
Forblir i ubevisst avmakt
Fienden vil oss beleire
Daglig kan vi den beseire
Lykkes ved bevisst å kjempe -
Resolutt ! Men ei med lempe.

SOH

Norske - - -

som inneholdt noen nokså ukurante tillatelser til prøveboring! Selvsagt nådde vi det punktet der boblen sprakk - igjen.

Og Staten trådte til og reddet bankene og der i gjennom gigantspekulantene. Menigmann fikk betale, med voldsom renteøkning, innstramminger og nye avgifter. Nå dukket de for alvor opp, økonomene som prøvde å gi menigmann skylden. Det var vi som hadde levd over evne - ikke spekulantene og luftslottbyggerne (som i mellomtiden hadde flyttet milliardbeløp til Gurnsey, Sveits og Lichtenstein).

I mangt og mye var krisen på 80-tallet en blåkopi av krisen i 1899, men med et nytt element: Staten, nå som storkapitalens tjener, hadde funnet effektive måter til å la de små betale krisen for de store.

Men hvorfor ingen krise i 1965, for eksempel?

Først og fremst fordi menigmanns velstandøkning var solid grunnet i reell verdiskaping. Bedrifter laget varer som hadde et matnyttig bruksområde og et beregnelig marked. Investerings- og utlånspolitikk

var strengt regulert. Finansinstitusjonene levde med politisk fastsatte rammer som satt Statens og folkets behov og mål foran kapitaliens. Eventyrpolitikk var utenkkelig, og finansakrobater fikk lite albuerom.

I bokserien "Fire søsken" som handler om norsk etterkrigstid fra 1945 til 1963, har jeg ikke vært nådig mot Arbeiderpartiets enevelde i denne perioden. Men det beholdt kontrollen, gjorde store spekulasjonsskapt kriser umulig, og bidro i høy grad til å skape den velferdsstaten som nå skusles bort.

I mega-spekulantenes vold.

De moderne sosialdemokratiske/kapitalistiske økonomene sier at menigmanns lønnsøkninger, huslån og sykelønnsordninger overoppheter økonomien.

Historien sier det motsatte: Hver gang pengeflytterne slippes løs uten kontroll og får lage sine egne regler, stiger aksjeverdiene til det mangedobbelte av realverdiene. Denne pyramidespilløkonomien setter i gang en marsj mot stupet.

Uansett hva økonomene sier, er ingen økonomisk krise i vårt land de siste hun-

SAMFUNNSLIV
trenger din støtte

Myten om voodoo landet

Hvis noen er under Guds dom, er det ikke like gjerne passasjerene på cruiseskipet som ankrer opp utenfor Haiti?

Erling Rimehaug

Vårt land

Det er ikke fjernsynsevangelist og politiker Pat Robertson som har funnet på at Haiti er grunnlagt på en pakt med djevelen. Det er en gammel historie, som stadig dukker opp i beretninger om landet. Den stammer fra den gang slavene gjorde opprør mot de franske koloniherrne under Napoleons-krigene. I Europa kunne man ikke forstå at svarte var i stand til å overvinne en europeisk hær. Hjelp fra djevelen kunne være en forklaring.

Drakk blodet. Haitis «Eidsvollsforsamling» er et møte som ble holdt i august 1791 på et sted som kalles Alligatorskogen (Bois-Caïman), der en gruppe slaver planla revolten mot slaveeierne. Ifølge den nasjonale myten utførte de en seremoni under ledelse av voodoooppresten Duffy Boukman, der de ofret en gris og drakk blodet. Historikere stiller imidlertid spørsmål ved både om Boukman var voodooopprest og om hva slags seremoni det var. I kilder fra 1800-tallet er det gjengitt en bønn som Boukman skal ha bedt, og det er en bønn til Gud. Boukman sier at hans gud ikke er som de hvites gud. De hvites gud ber dem gjøre det onde, mens hans gud velsigner. Voodoo tilhengere mener dette viser at han ba til en voodoo gud. Men teksten referer bare til «Herren», og i erklæringen slavene sendte til den franske guvernør, skriver de om «Gud, som kjemper for de uskyldige». Djevelen er i alle fall

ikke nevnt.

Åndetro. Det er lett å tro at demonene herjer på Haiti. Romaner og filmer har gitt oss bilder av zombier og voodooopprester som skjærer halsen av høner og kaster forbannelser over folk. Voodoo er da også en viktig del av Haitis kultur. Det er en egen religion som ble utviklet i hemmelighet av slavene, en blanding av det de plukket opp fra

koloniherrnes katolisisme og forestillinger fra afrikansk åndetro.

Den katolske kirken prøvde lenge å utrydde voodoo, men har de senere årene svingt over mot en stilltende aksept. Boukmans bønn er brukt av kirkeledere, for eksempel. De aller fleste voodoo troende regner seg også som katolikker. Fronten er klarere i forhold til evangeliske kristne, som betrakter voodoo som djeveldyrkelse.

Graham Greenes beskrivelse av hvordan «Papa Doc» Duvalier og hans sikkerhetspoliti «Tonton Macoute» brukte voodoo for å skremme folk til lydighet, har skremt flere enn meg. Selv om voodoo offisielt var forbudt i lange perioder, har så godt som alle landets herskere benyttet seg av voodoo eller hatt et forhold til religionen. I 2003

sendte president Aristide ut et dekret der voodoo ble anerkjent som en av landets offisielle religioner, og voodooopprester kan nå få vigselfrett og andre fullmakter.

Demoner? Troen på ånder står sentralt i voodoo. Om disse åndene er demoner, blir et meta-fysisk spørsmål. I voodoos selvforståelse er det både gode og onde ånder, og det aller meste av voodoo handler om å få del i de gode åndenes velsignelser. «Svart» magi er et mer marginalt fenomen, hevder folk som har studert religionen.

Menneskene har alltid forsøkt å forstå hvorfor man rammes av naturkatastrofer

som jordskjelv. En gang i tiden ble de forstått som Guds straffedom. I dag vet vi at det er forskyvning i tektoniske plater som forårsaker jordskjelv. Pat Robertson har ikke direkte sagt at det var Gud som forårsaket jordskjelvet. Han har derimot sagt at Haiti er under en forbannelse.

Bidrag til fattigdom. Fattigdom er Haitis forbannelse. Om husene på Haiti hadde vært bygd etter forskriftene i San Francisco, og om Haiti hadde hatt et fungerende styresett og velferdsapparat, ville skadene vært av langt mindre omfang. Robertson mener, så vidt jeg forstår, at fattigdom og elendighet har åndelige årsaker. Det er et syn han slett ikke er alene om. At rett gudstro fører til materiell velstand, gjennomsyrrer store deler av amerikansk kristenhet.

Det går an å argumentere for at voodoo er et bidrag til fattigdom. Voodoo er ekstremt fatalistisk og åndelig. Alt er bestemt av åndene, mennesker kan ikke gjøre noe. En slik oppfatning gjør det lettere å akseptere fattigdom og undertrykkelse og bidrar til at man ikke prøver å gjøre noe med situasjonen. Det må være lov til å evaluere virkningene av religion på den måten.

Men det er ikke nødvendig å ty til ånde-

lige forklaringer på Haitis fattigdom. Landets historie er en usedvanlig trist katalog over undertrykkelse, utbytting og overgrep. Pat Robertson og andre høyrepolitikere påpeker at forholdene er langt bedre på den halvdelen av øya som utgjør den Dominikanske republikk. Men nettopp orskjellsbehandlingen mellom den svarte republikken Haiti og den delen av øya som beholdt både slavehandelen og koloniherrnes navn Sainte Dominique, er i seg selv nok til å forklare mye. Haiti måtte blant annet ut med en voldsom erstatning til Frankrike for å ha gjort opprør, og stormaktene nektet lenge å ha noe med den opprørske svarte nasjonen å gjøre.

Troen på Gud. Den Gud vi finner i Bibelen, dømmes de rike og mektige og reiser opp de fattige og undertrykte. Det hadde slavene fått med seg. Slaveopprøret på Haiti var nok heller inspirert av troen på en Gud som har skapt alle mennesker, og av historiene i Bibelen om hvordan Gud befri de slaveene i Egypt, enn av djevelen.

Bildet av det luksuriøse cruiseskipet i en bukt på Haiti, bare noen mil fra jordskjelvfrens elendighet, har gjort inntrykk på mange. Men egentlig sitter vi jo alle i et

Fra Dagbladet 15. august 2009

Har eit Dagblad fra 15. august 2009 der leder av samfunnsmedisinsk forening, Einar Braaten, skulle ønske å hjelpe disse folkene:

nr. 1 (40) Bislett: (antennemast) uvel, kvalm, kronisk sliten, ubehag og smerter i hodet,

nr. 2 (57) Bygdøy: hjerteproblem, hodepine (basestasjon og antenne). Hjarreflimmer, vondt i hodet, pusteproblemer, søvnsykdom, må sove med pustemaskin,

nr. 3 (54) Larvik: Mobile lammelser på en av sidene av ansiktet. Influenzasymptomer, svimmelhet, kvalme og hodepine,

nr. 4 (69) Bærum: Dårlig hver gang jeg var i nærheten av mast, mobiltelefon eller trådløse nettverk. Anfallet av tretthet, hudproblemer og utslett, søvnproblem og hjertebank,

nr. 5 (25) Asker: Utslett, – følelsen av at noe presser på hodet. Ser tåkete, problemer med å huske,

nr. 6 (59) Disen: Ansiktet føles brent foran PC'n. Hodepine og det "brenner" over hele kroppen,

nr. 7 (46) Hvaler: Svimmel, øresus, verking i kroppen, problem med fordøyelsen,

sover lite eller ingenting, hetetokter og vondt i magen,

nr. 8 (52) Kongsberg: El-følsom i 25 år, hodepine, kvalme, svimmelhet og hudutslett,

nr. 9 (50) Sandvika: Vondt i hode, migrene etter snakk i mobiltelefon, vondt i arbeide, men ikkje fridagen. Hukommessvikt, synsforstyrrelser, solbrent i huden ved stråling,

nr. 10 (33) Torshov: Mye lysstoffør og satt nærme strømskinna i veggen. Sterk hodepine, konsentrasjonsvansker, uvel og mister energien,

nr. 11 (62) Røa: Amalganforgiftning, diffuse symptomer ved nærhet av stråling. Hudrødme, uvelhet, stikking i huden, kvalme, synsforstyrrelser, ukonsentrert og smerter over hele kroppen,

nr. 12 (50) Vinderen: Kontor over trafostasjon. Veldig syk hver dag når jeg kom på jobb. Svimmelhet, utmattelse og stiv rygg,

nr. 13 (49) Bærum: El-overfølsom. Fekk ME og tror det er sammenheng. Brannsårtaktige hudskader når jeg utsettes for stråling. Utmattethet og tinitus.

Desse 13 har uttala seg om sjukdommen, men det er truleg 150.000 av desse står det. **Utmattelse. Fibromyalgi. El-overfølsomhet.**

Braaten skulle ønske vi kunne hjelpe, men dei veit ikkje årsaken.

Eg er ingen lege, men har hatt Fibromyalgi og blitt frisk. Snakka med ein lege for eit år sidan, da var det 900.000 med Fibromyalgi.

Da gifta kom hit til landet var det uten maske og overtrekksklær, eg var med og sprøyta frukttrær og fekk fyrste forgiftning. Var med og sprøyta litt kvart år i mange år. Etter siste sprøytinga tok det tak i nakken so eg måtte kaste meg i senga og låg 10 døgn med høg feber og verk. Dette fekk sidan navnet Fibromyalgi.

Fekk masse medisin ogso på "blå resept" som eg måtte ha resten av livet, men desse tålde eg ikkje og apoteket fekk dei tilbake.

Eg tenkte gjennom livet og fann ut det måtte vera gifta som plaga heile meg.

Dyrka all maten sjølv heilt rein uten gift og kunstgjødsel. Rein mat vart min medisin, eg vart frisk. Alle dei som no har Fibromyalgi fær gift gjennom maten. Korn, grønnsaker ogso potet spøytast. De må spørja de-

partementet om rein mat.

Utmattels. Det har eg sett mykje av når dei har vannårer i huset og magnetiske årer som kryssar, da kan det krysset vera so sterkt at det er vanskeleg og sitte stille. Er det barn som ikkje fær sove legg ein dobbel plast under senga, den må ristas ein gong i vika.

Har eit papir fra ein tysk lege og homøopat som testar pasienten om det er vannårer i kroppen, og so hjelper han etter det. Dei kan få alle slag sjukdomar av desse strålingane, for alle kreftene blir trekt ut av kroppen slik, synest det vera med alle desse 13 som er skrive om.

Det verkar som alle apparat, mobil og elektrisk som er so mykje av i huset verkar saman med jordstrålingar. Det er mange som brukar dobbel plast under senga, den må ristas kvar vike, for vannkryssa lagar hull i plasten. Når jorda er frostfri, kan ein som kan dette, legge magnetar utafor huset, og stenge årene. Dette burde alle desse 150.000 prøve.

Eg er villig til å lære Einar Braaten og peile vannårer.

Med helsing Ingrid Lia,
Hørtevegen 144, 3810 Gvarv – 1.2.2010

Utdrag fra innføring i Logokratiet bind 1

Det ondes og det godes problem

av G.E.Bonde.
ved L.G. 1959.

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

I første Mosebok, 1. kap. 31. vers, står det: "Og Gud så på alt han hadde gjort, og se, det var såre godt". Og i tidens fylde kom Kristus med sin løfterike påstand om fullkommenhet. Hva og hvem skal vi så tro på? Moses og Kristus, eller de som sier at menneskene bare er noen ondskapsfulle og egoistiske vesener, som har arvet sine slette egenskaper fra en allkjærlig far? Hos disse siste må det være en aldri så liten brist i logikken, når menneskene, som opphavets mesterverk, skal karakteriseres som noen mindrevverdige og uforbederlige skapninger, og jorden – som oppholdssted med dens fruktbarhet, går under navn av jammerdalen. Her må Satan sikkert spille oss mennesker et slemt puss, når han kan få oss til å

akseptere denne livets største løgn, så vi

ordner våre samlivsformer med det for øyet å se en fiende i vår neste. Men på disse premisser ligger det i sakens natur at vi "holder kruttet tørt og anskaffer flest mulig våpen til forsvar", og det siste og mest effektive i så henseende er H-bomben, hvis virkning vi har i friskt minne fra Hiroshima og Nagasaki.

Jeg mener ikke med foranstående å påstå at det intet vondt finnes - det er det så langt fra, vondt i massevis; men det er bare det at vi som åndelige barn selv er mestre for dette relative onde, som i daglig tale går under navn av den harde virkelighet, og her har det onde fritt spillerom – her er det ingen mangel på en slik vare; men det er litt for selvmotsigende å legge skylden på et opphav, som gjelder for å innbefatte all visdom og kjærlighet. Det må finnes en mer tilfredsstillende forklaring på denne villfarelse – en forklaring som stemmer mer overens med denne vår tro på en allvis skaper.

Kan vi f.eks. tenke oss et nyfødt barn –

skapt i Guds bilde – som et ondt villende vesen? Absolutt ikke. Men når vi så ser hele menneskeslekten som et slikt åndelig barn, som ikke ennå er seg bevisst hva det gjør, så blir begrepene ondt og godt mindre problematiske - - . Til forklaring dette bilde: En toårs gutt får tak i fyrstikker, setter fyr på huset og kanskje brenner inne selv og flere til. Kan toåringen gjøre dette av villet ondskap? Går det an å gjøre barnet ansvarlig for dette frivillige onde? Og når vi så tenker oss våre "ansvarlige" styresmenn som åndelig mindreårige, som i mangel på innsikt setter i gang den ene verdensbrann etter den andre – da får vi en mer logisk forklaring på det ondes opprinnelse.

Denne analyse av problemene har i alle fall den fordel at den ikke nedvurderer skaperen slik som de religiøse kommer i skade for ved sin påstand om dette onde som medfødt i vår natur. De kaller det for arvesynd – og på en måte har de rett, idet livet er basert på vekst og utvikling, fra enkelt

og primitivt til mer sammensatt og fullkomment; men det er arvelig på samme måte som ovenfor forklart om toåringen, som i uvitenhet

setter fyr på huset. Det er ikke det onde i seg selv som er arvelig, men den risiko som følger med barnets primitive bevissthet, som således omskaper det som i seg selv er godt til noe relativt ondt. Verken gutten eller

fyrstikkene er i seg selv onde. Atomenergien er heller ikke ond i seg selv,

denne menneskenes store triumf kommer i hendene på åndelige barn, risikerer vi at også denne velsignelse omformes til sin motsetning. Med foranstående har jeg gjort et lite forsøk på å motbevise den påstand at menneskene er arvelig belastet med ondskap fra opphavet men at det hele nokså enkelt dreier seg om vokster i ånd og sannhet – m.a. o.:

Det onde er bare en barnesykdom som vil forsvinne etter hvert som menneskene kommer til sannhets erkjennelse om seg

Utdrag fra innføring i Logokratiet bind 2 side 631–632

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

Hvis det da spørres hvordan praktiseringen av den kristne rettsorden skulle kunne gjennomføres i dag, så er fremgangsmåten ganske liketil. Det er klart at vi inntil videre må beholde de mange gamle lovparagrafer og det gamle rettssystem. Snøen kan ikke smeltes bort momentant. Men vi må i dag begynne med å innføre en sikkerhetsanordning: Vi må etterprøve alle de domsresultater vi kommer til når vi benytter de juridiske paragrafer, og undersøke at resultatet stemmer med den menneskelige samvittighet og alminnelige sunne rettsfølelse. Og er vi usikker eller i tvil om hva som er rett, så går vi aldri feil når vi prøver at hver enkelt lovparagrafs bruk gir samme resultat som bruken av generalnevneren:

Guds og virkelighetens naturlov som må etterfølges: "Gjør mot andre, det du vil andre skal gjøre mot deg". For dette menneskekjærlighetens bud kan faktisk avløse alle de tusener juridiske lovparagrafer, og erstatte disse.

Som fremtidsperspektiv vil vi da etter hvert kunne innskrenke på de juridiske lovparagrafer, og etter hvert få loven skrevet i det enkelte menneskebryst. Dette er naturligvis noe som først kan skje gjennom ny livserkjennelse, altså gjennom øket bevissthetsgrad. Kristus kommer jo ikke for å oppheve loven, men for å oppfylle og overflødiggjøre den. Etterhvert vil vi så kunne oppheve som overflødig de lovparagrafer som ikke stemmer med det kristne bud, f.eks. tvangsfyllbyrdelseslo-

ven. Likeledes vil vi kunne gå til opprettelse av folkedomstoler etter Kristi anvisninger, domstoler som blir stadig mer effektive, etter hvert som menneskene oppdrages til å oppfylle Guds og virkelighetens lov, fordi det også er i deres egen interesse. Konsekvensen av en sådan omlegning av rettsvesenet ved at vi får nye og gode samfunnsideal, vil være at vi også får gode samfunnsforhold. Kristus sier altså som vi husker: Søk først Guds rike og hans rettferdighet så skal alle ting gis dere. Med den kristne etikk som midlertidig gjelder i dag: "Hva kan jeg og vi i vår bransje oppnå i kampen mot deg og de andre", skaffes derimot hver dag nye interesse-motsetninger, hvorved samfunnsforholdene stadig blir vanskeligere. Med den

kristne mentalitet vil all juridisk rettspraksis etterhånden innskrenkes og tilslutt opphøre, hvortil også vil bidra den materielle og åndelige frigjørelse som er mulig, når hele den nåværende store overflodens produksjonsevne kan tas i full og effektiv bruk av menneskene. Da vil eksempelvis eiendomsbegrepet mildnes, og menneskene leve sammen som brødre og søstre. Med den endrede oppfatning av at mennesket ikke er et ondt viljevesen, men et driftsvesen, opphører fengselsstraff og gjengjeldelsesprinsippet. Forbryterne blir anskuet som det de er: syke mennesker, den pris vi må betale for vår tids kultur. For forbryterne er i sin alminnelighet et offer for sitt miljø, for de samfunnsforhold de lever under.

Utdrag fra innføring i Logokratiet bind 3 side 1004–1006

Ved O.B.Oye. 1962.

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

Når det er snakk om fonds og legater, må man være klar over at det er to forskjellige slags penger, nemlig de som er fortjent ved en ærlig innsats og følgelig har en tilsvarende produksjon bak seg, og de som er laget bare ved et pennestrøk og har utilstrekkelig produksjon eller slett ingen bak seg. Av disse siste fabrikeres det hver dag enorme summer i hele den vestlige verden, og de gjør at pengeverdien synker med en faretruende fart. Lager man et legat av den første slags penger, er det intet uriktig i det, selv om legatet blir stående til forentning i hundrer av år. Man innser det lett, hvis man tenker over at pengene er et krav på produksjonen. Hvis A har ærlige penger i sin lomme, har han et tilsvarende krav på produksjonen. Hvis han nå ikke bruker dette krav, men låner det til f.eks. B, er det både naturlig og riktig at han får en godtgjørelse for det i form av renter. Av den andre slags penger, de uærlige, kan det ikke lages legater uten at det skjer en tilsvarende urett mot samfunnet. Man må også være oppmerksomme på at i et frigjort samfunn vil det være mindre bruk for fonds og legater enn det som er tilfellet nå. Produksjonen vil da bli så rikelig at man behøver ikke å bekymre seg for fremtiden. Man vil kunne følge Skriftens ord om å "la

hver dag ha nok med sin plage".

Øst og Vest er slett ikke to sider av samme sak. Det er til og med en meget markert forskjell. I Vesten er produksjonen et pengemål om arbeidskraft og materialer. Hensikten med produksjonen skulle jo være å tilfredsstille et behov, men i Vesten er pengene kommet i mellom menneskene og naturrikdommene, så vi sulter i hjel midt i overfloden. Pengemaktens monopoler og karteller produserer av profittenssyn og ikke for å tilfredsstille et behov. Med sine enorme ressurser blir de en stat i Staten, regjeringene blir regjeringer bare i navnet. Et slikt system kan ikke holdes gående uten en stadig utstedelse av uærlige penger. Det skaper inflasjon, arbeidskamper, avsetningsvanskeligheter og fattigdom og nød midt i overfloden. Et typisk eksempel er følgende som jeg fant i "Farmand" for 12/8- 1961: "Skandalen i U.S.A. Landbruksdepartementet har kunngjort dette års 1961, rekordhøst av hvete vil øke lagrene med omtrent 125 millioner bushels som hittil er lagret. Hver dag koster det U.S.A. halvannen million dollar å lagre dette." Når det er tilstrekkelig opphopning av slike skandaler, må krigen komme for å skaffe den uselgelige vareoverflod av veien. Det er derfor Vesten må ha krig. Den russiske revolusjon i 1917 brøt med dette prinsipp, nasjonalisert

naturrikdommene så de ikke lenger kunne være spekulasjonsobjekter for pengemakten, og satte produksjonen i gang ut fra den forutsetning at den bare kunne hemmes av mangel på arbeidskraft eller materialer. En slik omveltning måtte naturligvis vekke både hat og redsel hos dem som før hadde dominert verden gjennom pengene, derfor fikk vi også intervensjonen fra kapitallandene i Vest straks storkrigen på Vestfronten var over. Det er dette hat og denne redsel som fremdeles gjør seg gjeldende og skaper spenning og kald krig, men la oss være ærlige og innrømme at hva som enn kan sies om russerne, krig behøver de ikke for å eksistere. Når de derfor foreslår full og hel avrustning, kan de gjøre det med et ærlig hjerte, for da fikk de avvikle sin enorme krigsmaskin og konsentrere seg om nytteproduksjon. Under deres system kan det ikke føre til avsetningsvanskeligheter, for når man har produsert nok til å tilfredsstille alle behov, kan man ta ferie. I Vesten derimot vet statsmennene at krigen må komme så lenge man beholder det nåværende system. De må derfor lage militær-blokker og stadig øke sine rustninger. Dette kan man ikke si direkte, så offisielt må man late som om man også her arbeider for nedrustning. Forhandlingene holdes derfor gående samtidig som man må sørge for

at de blir resultatløse. Å forhandle under sådanne forhold, er imidlertid så vanskelig at selv om man bruker de kløktigste hoder, lider man likevel stadig diplomatiske nederlag. Vi undervurderer som regel den russiske revolusjon, og vår propaganda baktaler den. Vi kan simpelthen ikke forstå hvilke veldige krefter som skal til for å snu opp ned på tilværelsen i et slikt kjempe-land som Russland. Hvilken sum av idealisme og offervilje har ikke vært anvendt. Av samtlige folk i Europa er det vel bare det russiske som rådet over slike ressurser. Under slike omveltninger må det naturligvis bli mange personlige tragedier, men det er vel den pris som må betales når man skal rette på hundreårig urett.

Personlig ville jeg naturligvis helst at vi skulle fjerne misbruket av pengene uten å behøve å lage revolusjon. Det frie, selv- virksomme og levende samfunn er jo fra naturens hånd lagt til rette, så vi kan oppleve det i dag hvis var mentalitet er tilstrekkelig utviklet. Jeg trodde jo også i sin tid at det skulle være mulig, særlig i et lite land som vårt. Nå derimot har jeg begynt å tvile, og når jeg hører på "Storting og styringsverk" i radio, vokser min tvil. Nå begynner jeg å tro at kommunismen er en stasjon på veien som alle kapitalistland må innom for å komme videre.

Utdrag fra innføring i Logokratiet bind 1

The Trade Cycle

Av **G.E.Bonde.**
ved **O.B.Oye.**
Innsendt av **Armand Edgar Nyhus.**

Det som er det mest håpløse ved vårt nåværende pengesystem, er at produsentene aldri kan komme ut av gjelden til bankene. Jo mer de ville forsøke på det, jo hurtigere ville de fremkalle nedgangstider og økonomisk depresjon. Skal samfunnet gå frem i velstand og levestandard bli lettere, som både de tekniske fremskritt og naturens rike forrådsammer gir oss rett til å forlange, må produksjonslivet ha flere penger mellom hendene for å kunne distribuere den stadig voksende produksjon. Disse penger kan i dag bare lages av bankene (utstedes som bankkreditt), følgelig må produsentene komme i større og større gjeld. Vil man forsøke å betale noe av denne gjeld, tilintetgjør man samtidig beta-

lingsmidlet, idet nemlig ethvert banklån som betales tilbake uten samtidig å bli utlånt på nytt, gjør at en tilsvarende pengemengde forsvinner. Hver gjeld som betales tilbake gjør det således vanskeligere å få penger til å betale neste gjeld. Lenge før gjelden var betalt, ville derfor produsentene være ruinerte, og med dem også alle andre. Så lenge vi godtar vårt nåværende system, må vi derfor finne oss i en stadig voksende gjeldsbyrde og i stadig tilbakevendende depresjonstider. I de siste 100 år har dette foregått så lovmessig at såkalte eksperter, som skriver lange

avhandlinger om symptomene, mens de iaktar den dypeste taushet om

årsakene, har kalt det for: "The Trade Cycle". For da å få avtakere for den

produksjon som på grunn av pengemangel ikke kan selges i hjemlandet, blir det kamp om markeder i fremmede land og verdensdeler, og det fører til kald og se-

ner til varm krig. Gladys Bing har satt denne utvikling opp i følgende punkter: 1. "Vi produserer for lånte penger. Renter og profitt må tas med i vareprisen, følgelig kan produsentene ikke kjøpe hele produksjonen. Resultat: Det blir flere varer enn penger, dvs. deflasjon. Det skaper kamp om markeder, og sammen med den konkurranse om interessessfærer som den ledige pengekapital forårsaker, må det føre til krig.

2. Når krigen kommer, omlegges en stor del av industrien til krigsproduksjon. Millioner av unge menn kalles inn til militærtjeneste, og alle lønninger stiger. Når disse lønninger kommer på markedet, kan de ikke kjøpe sin egen produksjon, for den eksisterer ikke lenger, den er sprenget i luften eller ligger på havets bunn, følgelig må de "utvanne" de reelle penger. Det blir for mange penger og for få varer, eller som man sier: inflasjon.

Vårt nåværende pengesystem må derfor nødvendigvis føre til deflasjon og fattigdom. Dette "retter" det på ved at det skaper krig og inflasjon. I begge tilfeller vinner systemet og menneskene taper.

3. Mens krigen varer, oppfordres vi til å tegne krigslån. De fleste av oss biter på "kroken". Vi låner til oss selv og gir oss selv løfte om høye renter. Lånene bruker vi til krigsproduksjon. Dette øker inflasjonen. Vår villighet til å "ofre" for fedrelandet består altså i at vi selv knytter det repet som vi senere henges i.

4. Når krigen er over, "glemmer" vi det faktum at den allerede er betalt: i form av økt arbeid, i forsakelser og lidelser av mange slags. Til hver krigsmaskin er det nemlig knyttet et tall, og disse lesset vi på oss til evig forrentning. Dette gjør at freden blir en byrde, gjenreisningen hindres, og grunnlaget for en ny krig legges med naturnødvendig lovmessighet".

Hva er NLD?

Forkortelsen for det engelske begrepet «Nonverbal Learning Disorder». På norsk brukes «nonverbale læreversker», dvs. «ikke-språklige læreversker».

NLD er kalt både en utviklingsforstyrrelse og et nevrologisk syndrom. Utgjøres av en kombinasjon av sterke sider og spesifikke vansker.

NLD-ere har ofte godt muntlig språk og ordforråd, er gode til å lytte, lese og pugge.

De har ofte vansker med å oppfatte/bearbeide nye eller sammensatte synsinntrykk, orientere seg og mestre nye motoriske utfordringer. Til tross for vanlig intelligens, vil problemløsning og nye situasjoner by på vansker. Likeledes sosial kommunikasjon og tilpasning.

Skolefaglig sliter de som regel med oppgaver som krever resonnering, som matematikk og forståelse av avanserte lesetykker.

Det antas at 2-3 prosent av barne- og ungdomsbefolkningen har nonverbale læreversker. Manglende kartlegging gjør tallet usikkert.

NLD inngår ikke i internasjonale diagnosemanualer. Mens «klar funksjonssvikt» er en del av definisjonen av en klinisk diagnose, beskrives NLD som et syndrom. Det vil si en tilstand som kjennetegnes av et sett av kriterier, i dette tilfellet svakheter og styrker.

Kilder: «Nonverbale læreversker» (Universitetsforlaget), Statped.no, NLD-foreningene i Norge og i Danmark.

Rektor aksepterte ikke psykologenes diagnose

Av Jan M.

Er far til 17 års gammel gutt som har Aspergers syndrom. Vi forstod allerede i 3-årsalderen at han hadde spesielle utfordringer og var derfor tidlig i kontakt med bl.a. PPT. På Kaland skole ble han alvorlig mobbet fordi han stakk seg ut som litt annerledes. I fjerde klasse ble han av en anerkjent professor i nevropsykologi samt PPTs psykolog grundig utredet og diagnosen ble NLD. (se rammeartikkel)

På et derpåfølgende fellesmøte på skolen hvor nevropsykologen, PPTs psykolog, skolens leder og oss foresatte deltok ble utredningen og diagnosen og klare faglige konkrete råd til hvorledes skolen burde følge opp gutten lagt frem. Skolens rektor gav klar beskjed om at fagfolkens oppfatning var kun en mening blant mange og valgte derfor å se bort fra disse. Skolens vurdering var at vi foresatte var hysteriske og vanskelige, gutten var ikke i behov for noe særskilt oppfølging og at skolen derfor ikke så noen grunn til å gi ham særskilt oppfølging.

Vår advokat skrev brev til skolens rektor hvor hun ble gjort klart oppmerksom på sin første og fremste plikt som er å sørge for at alle elever skal kunne føle seg trygge for fysiske og psykiske overgrep mens de er på skolen. Dernest skolens plikt til å iverksette tiltak slik at elever med spesielle behov for utbytte av sin skolegang.

Rektor skrev et mange siders brev til advokaten hvor hun redegjorde for at grunnlaget for hans henvendelse var oppkonstruert av oss foresatte og konkluderte med at det var synd på gutten som hadde slike foreldre. Samtidig overtok skolens nestleder saken og sørget for at gutten fikk bra assistentbistand i skolesituasjonen. Selv om rektors brev var en ordentlig skittpakke rettet mot oss foresatte valgte vi bort å gi svar på tiltale da gutten endelig hadde fått det bra på skolen og vi fryktet det ville gå utover gutten dersom vi tok til motmæle.

Da gutten begynte på ungdomsskolen sørget rektor fra barneskolen for at hans største mobber derfra kom i hans klasse. Etter 4 uker ble han innlagt på barnepsykiatrisk avdeling som følge av dette. Der fikk han diagnosen Aspergers syndrom som har en kode i trygdesystemet og med ett var han berettiget til mange hjelpe- og støtteordninger hvor han bl.a. fikk assistent gjennom hele skoledagen, taxitransport T/R hjem/skole etc. Og ungdomsskolen ble veldig bra for ham takket være en rektor og kontaktlærer som virkelig ønsket å gjøre det for ham. Nå går han på videregående og klarer seg godt.

Vår erfaring tilsier at alle som har fått psykologens diagnose non-verbale læreversker bør utredes av skolemedisinen med tanke på Aspergers eller annen formell diagnose. Start hos fastlegen som gir henvisning til psykiatrien. Først når en medisinsk diagnose er på plass utløses konkrete rettigheter som pålegger skolen å ta ansvar og treffe adekvate tiltak. Uforståelig nok har ikke PPT med sin gode kompetanse annet enn en rådgivende funksjon overfor skolene som rektor etter eget for godtbeholdende kan se bort fra da, som hun sa; "PPT kun representerer en mening blant mange!!!"

(fra internettdébat om NLD-diagnosen, se rammeartikkel)

Et høydepunkt Tidsaktuell oppklaring

av B.DYBWAD BROCHMANN Kort
belyst - i enkelhet
av SOH

Et av høydepunktene i BDBs livsverk, er følgende bidrag skrevet i så konkret enkelhet at det fattes lett (også uten forhåndskunnskaper om BDB).

Selvsagt oppnås mest utbytte ved oppmerksom lesning - som videre øker muligheten til å huske mer av det leste. I likhet med annet kvalitetsstoff.

Følgende ble første gang publisert i BDBs "Sosiologisk tidsskrift" som fikk en entusiastisk mottagelse.

At nevnte er like tidsaktuelt i dag - følger av at folkementaliteten i verden, simpelthen var/er like realitetsfjernt desorientert om de fundamentale sosiale lovmeisigheter i stat og samfunn, den gang - som i dag. Gjelder også krigsårsakene.

"Menneskenes hjerter forandres aldeles intet", skrev Sigrid Undset. Gjelder også mentaliteten som forblir uforandret. Inntil en personlig bevisst mentalitetsendring realiseres.

Uovertruffet

Enhver krig er i utgangspunktet et mentalt problem.. Som uløst okkuperer hele mennesket. Og utbrer seg lik en smittsom pest - i eksplosiv tempo.

Krigen som følge av politisk betent selvantennelse belyses også i følgende.

SOH

En lignelse også for vår tid...

Når vi i den nyorienterte sosiologien taler om rasjonelt og irrasjonelt, er det av stor viktighet at vi gjør det helt klart hva vi mener. En lignelse vil derfor her gjøre nytte:

Vi tenker oss tre forskjellige bønder som alle begår den feil at de kjører fuktig høy inn i låven med den følge at det våte høyet kommer i brann ved selvantennelse.

Den ene bonden er innstilt teologisk. Han faller daglig ned på sine knær og jamrer over sin egen utilstrekkelighet og bønnfaller Gud at "trollskapet" (selvantennelsen) i låven skal opphøre. Men han foretar seg intet for å avhjelpe sin egen uviitenhet og utilstrekkelighet ved å skaffe seg lys og oppklaring over årsaken til at det brenner i hans låve. Han bare ber. Han taler alltid om synd, men begriper selv ikke hva han mener med synd.

Dette folk erer meg med leppene, men deres hjerte er langt borte fra meg. Matt. 15, 8. Den andre bonden er ateist og for-

kaster all lære om "det overnaturlige". Han er parlamentariker og skaffer seg flertall i Stortinget for at det skal bli forbudt ved lov at det går ild i låven. Heller ikke han interesserer seg for lys og oppklaring, da han tror at flertallet er allmechtig. Han er heller ikke sin feiltakelse eller "synd" bevisst. Han tror på "flertallsmakt" og "statsmakt" likesom teologen på "mirakelmakt".

Den tredje bonden grubler dag og natt over årsaksforholdet. Det må være en årsak til grunn for at de brenner i låven når ingen ønsker at det skal brenne. Han henvender seg til kjemikere, fagfolk og andre som er av sannheten, og disse kan fortelle ham at vått høy er selvantennende! Her er ingen "mystikk" og "trolldom" med i spillet. Selvantennelsen er nemlig helt naturlig. Hesten som han har brukt til å kjøre høyet i låven kan ikke hjelpe ham. Hesten har ingen evne eller forutsetning til å forstå eller oppfatte selvantennelse. Men menneskets åndsevner står over naturen og kan derfor hindre selvvirksomheten. Når mennesket undersøker sannheten og blir forrolig med sin egen utilstrekkelighet, så "erkjenner" det at det var dets egen feil ("synd") som kjørte vått høy i låven. Slik opphører selvantennelsen hos denne bonden fordi han arbeider "rasjonelt", men den fortsetter hos den religiøse og parlamentariske hykler som arbeider "irrasjonelt". Med dette har vi definert hva vi her mener med begrepene.

Både den religiøst besatte og politisk besatte mentalitet er livsfjerne i deres innstilling til virkeligheten. Sammenlign her Jesu lære i Johs. 9,4: "Jesus sa til dem: Var dere blinde, da hadde dere ikke synd, men nå sier dere: Vi ser; derfor blir dere (værende) i synd..."

I menneskehetens historie fra de eldste tider til nå finner vi disse tre forskjellige mentale typer som evangeliene handler om.

I kampen mot pesten finner vi trollkarer og medisinnmenn, og vi finner de religiøse besvergerkunster som maler kors på dører inntil sannhetens ånd (her: bakteriologien) gjør mennesket til herre over bakterienes farlige selvvirksomhet. Ingen dyr ser sin begrensning, og eier derfor ingen "overnaturlige" evner til å se ut over begrensningene. Jo lavere mennesket står, eller jo nærmere dyret det står, desto mer fatalistisk og håpløst ser det på utviklingen. Men jo mer bevisst mennesket er blitt i sitt åndsliv, desto mer vokser dets evne til å trosse enhver begrensning.

I forholdet til krig og fred møter vi ennå i dag de tre foran omtalte mentalitetstyper.

Vi møter ham som daglig jamrer over sin og andres synd, og som bønnfaller sin ukjente Gud både sent og tidlig om verdensfred, uten å bli bønnhørt. Krig er nå som alltid før, en økonomisk selvantennelse, men om dette vil den religiøst innstilte intet høre eller forstå. Han taler daglig om "synd", men vil inter høre om hva hans synd består i. Derfor sår han krig med tanker, ord og gjerninger hele uken igjennom likesom bønder som kjører inn vått høy uten selv å oppfatte at han stadig tilrettelegger alltid rye selvantennelser. - Dette forhindrer ham derfor ikke fra å tigge og bønnfalle sin ukjente Gud om verdensfred.

Vi møter også daglig parlamentarikerne som vil organisere verdensregjering og verdenspoliti og "beslutte" og "lovfeste" at nå skal krig være forbudt for ettertiden. Vi møter endog klassekampens menn med antimilitaristiske og pasifistiske symboler på jakkeoppslaget og med skattseddelen og selvangivelsen i lommen. Også disse forsikrer at de vil fred, og at det vil være både rasjonelt og mulig å organisere verdensfred. De kaller sin livsfjerne trafikk for "det muliges kunst". At disse sosiale trollmenn og finanskvaksalvere uavlatlig opplever det motsatte av hva de vil, nemlig stadig rner krig og nye krigsforberedelser, forhindrer heller ikke dem et øyeblikk fra å fortsette nettopp den virksomhet som skaper selvantennelse. - -

Den nyorienterte sosiologien er derfor en vitenskap om årsaksforholdene til alle kriger og til alle interessemotsetninger. Disse motsetninger er likeså unaturlige og samfunnsoppløsende som deres opphavsmenn - politikerne - er livsfjerne, uvitende og irrasjonelle. Mitt tidsskrift ("Sosiologisk Tidsskrift") vil derfor gå samme rasjonelle vei som den bonden som søkte bistand fra lysets og oppklaringens ånd for å kunne bekjempe det onde, med rasjonelle midler.

Når de politisk besatte mennesker tror på "statsmakt", "pengemakt" og "våpenmakt" som rasjonelle midler til å skape fred, skyldes dette naturvitenskapens falske fremstilling av mennesket som et tobent dyr. For er vi bare dyr, så ligger det i sakens natur at vi blir fatalister (hjemsoekt av skjebnetro). For felles for alle dyr er deres mangel på evne til å se ut over sin begrensning. - Dessuten lærer en falsk Darwinisme oss til å tro at læren om "den fysiske sterkestes rett" også har sin gyldighet innenfor menneskesamfunnet hvor bare den sterkeste åndsmakt har livets rett på sin side. Slik går det til at ellers rett forstandige folk kan tenke seg muligheten av

Lett å bære - viktig å vite....

Bare på SiV (Sentralsykehuset i Vestfold) kommer det inn gjennomsnittlig 5 personer i døgnet som resultat av hjerneslag.

Hjerneslag er forøvrig tredje største dødsårsak i Norge, og rammer i alle aldre, selv om eldre er overrepresentert.

Under en fest snublet en jente Ingrid - og falt. Hun forsikret alle at hun hadde det bra (de tilbød seg å ringe lege) og bare hadde snublet i en stein for hun hadde nye sko.

De hjalp henne å ordne seg og ga henne en ny tallerken mat - og selv om hun virket litt rystet, fortsatte Ingrid å more seg resten av kvelden.

Ingrids mann ringte senere og fortalte at hans kone hadde blitt kjørt til sykehuset. Kl 6:00 var hun død.

Hun hadde fått et slag på festen - dersom man hadde visst hvordan man kjenner igjen tegnene på slag, hadde kanskje Ingrid fortsatt vært i live i dag.

En nevrolog sier at hvis han får i hendene en slagpasient innen 3 timer kan han totalt heve effekten av slaget... totalt! Han sier at det vriene og vanskelige er å kjenne igjen et slag, få det diagnostisert og få pasienten til lege innen 3 timer.

Å KJENNE IGJEN ET SLAG

Nå sier legene at alle kan lære seg å kjenne igjen et slag gjennom å stille tre enkle spørsmål:

- * Be personen om å LE.
- * Be personen om å LØFTE BEGGE ARMENE.
- * Be personen om å SI EN ENKEL SETNING (sammenhengende) (for eksempel.....Solen skinner i dag).

Om personen har problemer med noen av disse oppgavene ring snarest 113 og beskriv symptomene.

Ble mannen dømt eller frifunnet?

**Om BDB's dom:
fra 3.5 år til 2.5
måned!**

Anders Ryste

Herredsrettsdommen på Voss lød på mentalundersøkelse og 3,5 års fengsel for landssvik. Grunnen var et kåseri som han, BDB, fremførte i radio 20. juni 1940. Boka 9de april omfattes ikke av domsgrunnlaget.

Da krigen var over 8. juni 1945, hadde jeg besøkt BDB flere ganger. Jeg kunne være på Kvitheim flere dager sammenhengende for å hjelpe med posten og ta del i gårdsarbeidet. BDB hadde både ku og kalv i fjøset den gang.

Så kom rettsoppgjøret og rettssaken og satte en stopper for gårdsdriften. BDB ble trukket for retten og dømt. Han ble ikke dømt for sin lære, men fordi han i kåseriet sitt smigret Hitler.

Nå vet vi imidlertid hva som skjedde i junidagene 1940 og i månedene etter. Fylkesmann Kristensen arbeidet febrilsk for å skaffe landet vårt et norsk styre så lenge krigen (okkupasjonen) varte. Et adminis-

trasjonsråd hadde vi, men det var spørsmål om å utvide det med representanter fra landets etablerte partier. For Samfunnspartiet ble øvingslærer Martin Strømnes foreslått som kirke og undervisningsminister.

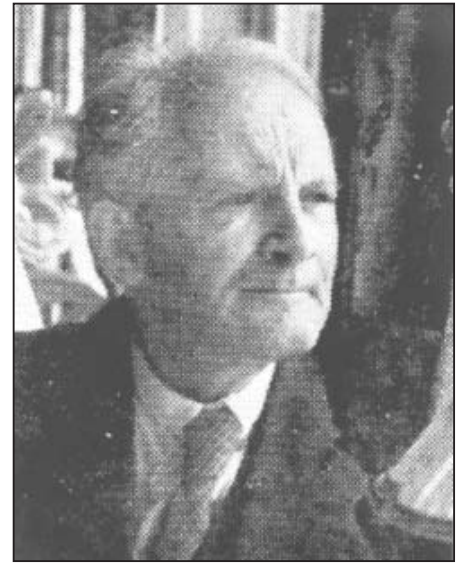
I denne sammenheng bør vi se Brochmanns forsøk på å få Hitler i tale. Det kommer frem i dag at Hitlers mann i Norge, Terboven, var enig i at denne løsningen burde forsøkes. Men Hitler ville først ha vår norske konge avsatt. Det gikk vår rømte konge imot. Dermed var veien igjen åpnet for Quisling. Et utvidet administrasjonsråd falt i fisk. Et quislingstyre ville medføre borgerkrig, mente nordmenn flest, men Quisling kom. Brochmannsdommen ble stadfestet av Høyesterett. Å få saken gjenopptatt viste seg umulig. Men så skjedde dette: BDB var blitt mentalitetsundersøkt og havnet deretter på Ilebu. Han skulle sone sin dom! På Ilebu gikk det fint for den dømte. Han var jo gartner og etter kort tid var han blitt overgartner og hadde skapt seg et godt miljø på statens regning.

Peter Hoff i Ålesund hadde overtatt Samfunnsliv. BDB.s avis. Brochmann fikk betenkninger av flere som grundig hadde studert hans nye lære. Den mest fremskutte av disse var dosent Johan Vogt (sosialøkonomen). Han kalte BDB pioner innenfor moderne sosialøkonomisk tenkning.

Peter Hoff fikk vite at BDB hadde denne betenkningen på Ilebu. Han dro til leiren og fikk kopi av betenkningen og kom seg derfra. Så satte han opp på Samfunnslivs forside hele dokumentet. Da dette kom myndighetene for syn og øre, kom der beskjed fra Gerhardsen-regjeringen ved hans justisminister Gundersen at Brochmann vilkårløst skal slippes fri. Dermed var han fri og frank tilbake på sitt kjære Kvitheim. Men Gerhardsen-myndighetene visste vel om at BDB skrev sine artikler i Samfunnsliv. Dermed ble avisen boykottet av Typografforbundet. Det nyttet ikke lenger å få hjelp til å trykke.

Av helt ukjendte i typograflaget lyktes det likevel å få avisen utgitt under boykotten. Advokat Gjørven i Ålesund forteller til meg over telefonen etter at boykotten var over at han var leder for Heimevernet og han hadde oppdrag til å stanse avisen. Men, sa han, det kan jeg fortelle: Vi foretok oss ingenting!! Vi visste så vel at dere som arbeidet med samfunnsliv var ingen landssvikere.

Brochmanns straff var ikke og ble ikke 3,5 år, men derimot 2,5 måneder. Myndighetene skammet seg og der kom igjen vett i rettsapparatet. Både Brochmanns radiotale 20. juni 1940 og hans bok 9de april var et ledd i den mentale kampen som våre

gjenværende myndigheter kjempet, for å beholde et norsk styre, under krigen. Ingen av de som var med i denne mentale krigen skal ha skam for det. Heller ikke Dybwad Brochmann og hans mange venner. De talte 45.000 den gang. Og lett kan det bli like mange en gang til, om ikke styresmaktene også får kristenvett, også på det sosialøkonomiske plan. Ja, slik professor dr. Johan Vogt gir sin orientering om. Vareoverfloden kan ikke møtes med partiliberalisme, men med organisert og lønnsomt prisfall.

Kirken og psykologene

(Anders Ryste fra "I begynnelsen var diskusjonen")

Når ca 70 prosent av medlemmene i statskirken stiller seg passive til kirkeforkynnelsen, men likevel aktive til dåp, konfirmasjon, brudevigsel og begravelse, så kan dette bare bety to ting. Enten er kristendommen foreldet for nutidsmennesket eller også er teologene kommet langt ut på jorden i sin måte å forkynne livets ord. Homsdebatten er avslørende.

Vi har hatt noen prester som har klart å samle menigheten. Jeg tenker på Hans Bauge, Anders Hovden og andre. De har kunnet samle store menneskeskarer omkring seg. – Men dessverre – det er langt mellom toppene.

Kristendommen er slett ikke passé. Når så stor prosent av befolkningen fremdeles opprettholder sitt medlemskap i kirken, så er det fordi de aner noe om at der bak seremoniene og alle ritualene, bak dogmene

og symbolene finnes et innhold.

Folk som lar sine barn døpe i kirken aner noe om at dåpen representerer en symbolsk innvielsesfest, men at barnet skal innvies til Gudsriket på jord er uklart for de fleste. Det samme er tilfellet med konfirmasjon og brudevigsel. Hva står det for alt sammen? Hva er realinnholdet?

Våre kristelige dagblad, Dagen og Vårt Land, har i den senere tid vært opptatt av en diskusjon om dåpen, både barnedåp og voksendåp. Så godt jeg har kunnet, har jeg lest og studert både de lærdes og de ulærdes utredninger pluss redaksjonsartiklene, men fra de kristeliges tale er jeg sant og si like klok. Flere enn meg sier det samme. Dåpen skal være en innvielsesfest, men til hva?

For det første. Skal dåpen være en innvielse til livet etter døden eller til livet på jorden? I tilfelle den skal være en innvielse til livet på jorden, skal den da bare være en innvielse til et fromt enkeltmannsliv uten hensyn til om samfunnet går til grunne?

Var Kristi Getsemane-kamp en kamp om hele folkets fremtid? Eller gjaldt den bare de enkelte som mest var opptatt av formaliteter uten noen som helst tanke for landets profeterte skjebne?

For det andre. Psykologene har avdekket et forhold i dag som just angår seremonidyrkelsen. Hvorfor tar ikke teologene i bruk psykologenes nyorientering? Hvorfor vil ikke kirken lære av den senere tids forskning?

Psykologene hevder at menneskenes psyke er slik beskaffen at mennesket gladelig lar seg henrette 10 ganger om det var mulig, fremfor en eneste gang å ville oppgi troen på symbolene og det rituelle. Vil du f.eks. få unge og gamle til å begripe at penger ikke har verdi i seg selv, at de kun er symboler, vil du straks oppleve dette forhold. Og vil du lære menneskene forskjellen på den symbolske dåpen i kirken og dåpens reelle innhold, kommer du opp i de samme vanskelighetene. Du er nemlig nødt til å avskrive seremonienes betydning

om du skal få innholdet klart frem. Begge deler kan ikke helliggjøres.

Mindretallet i kirken håper og ber. De negative utgjør imidlertid det store flertallet. Hvorledes skal så kirken unngå å bli behersket av dette flertallet hvor kun seremoniene har betydning og livets gud er død? De som da mener noe mer enn flertallet, har samlet seg i sekter i mer og mindre sterk tilknytning til kirken, men har dermed måttet kapitulere på å få menigheten i tale. Sektene har nok med seg selv.

Dåpen symboliserer en innvielse. Barnet skal forlate instinktplanet og komme over til åndsplanet. Ånden ovenifra ifra foreldre, lekekamerater og miljø skal ta bolig i barnet. Barnet skal etter hvert bli en åndens skapning eller en åndens trelt alt etter de indre og ytre vokstervilkår som det har og møter. Så mye kan sies om dette, og jeg tror psykologene har bedre beskjed å gi enn teologene. De er havnet blant seremonidyrkerne. a.r.

Samfunnsliv for 10 år siden:

Drittjobber og samfunnssyn

Av Nils Røhnebak

Jaglands uttalelse om drittjobber har fått mange til å reagere, og det med rette. En kan naturligvis føre det på en tabbевote, men det er spørsmål om det dreier seg om noe mer enn et øyeblikks tankeløshet.

Mon tro om uttalelsen røber at selve synet på samfunnet er så uklart og lite nærværende at slikt kan forekomme? Ofte er det grunn til å spørre om politikere, og ikke bare Jagland, har stilt det avgjørende spørsmål om hva et menneskesamfunn er, og hvorledes det er blitt til? Hvilke krefter, evner og funksjoner er det som får det til å leve og blomstre, hva bygger opp, og hva river ned?

Hva betyr gjensidighet, tjenersinn, avhengighet, samar-

beide, spesialisering, respekt, ja, – solidaritet? Har vi sett at samfunnet faktisk er som en levende organisme, der de enkelte «celler» og organers virke og innsats er avgjørende for helhetens liv, – slik som i andre levende organismer? Har vi tilstrekkelig forstått at det ene er like betydningsfullt som det andre? Har vi sett det store og nødvendige samspillet, og verdsatt i samme grad alle som hver på sin måte bidrar til helhetens beste, og som har bidratt, til den store symfonien som det levende samfunn er?

Det er grunn til å frykte at det i vår tid er oppstått en betydelig misoppfatning i synet på hva som er «fint» og betydningsfullt arbeide, og hva som er mindre attraktivt og verdifullt. Kroppsarbeide er på flere hold nedvurdert, tross for at det er like betydningsfullt som dataoperatørens. Uten rengjøringsarbeideren drukner Norge i skitt, uten jordbærplukkere råtner jordbæra på åkeren, uten ugrasren-

skere er det umulig å drive allsidig økologisk jordbruk etc.

Det er nå kommet så langt i skjev retning at det ikke bare er et spørsmål om ungdommen vil ta slikt arbeide, men de kan ikke heller, for de har ofte aldri fått lære praktisk arbeide og kroppsarbeide.

Hvordan blir fremtiden når det fra høyeste politiske hold, til og med i Arbeiderpartiet, kommer slike uttalelser som vi nå har sett? Har en også i dette partiet kommet så langt bort fra «golvet og jordet» at en har glemt sine fedre og mødre, de som hadde sin yrkesstolthet og samfunnsbevissthet i behold, og forsvarte den, selv om de ofte «bare» talte med sine slitere, men sterke og knoklete nevers gjerning!

Det blir nok stadig mer nødvendig å minne om, at det ikke var datafolk som bygde landet vårt, – fra den steinete grunnen av.

Hvordan kan vi følge kjærlighetsbudet?

På følgende tre spørsmål i forbindelse med en enquete i "Vårt Blad", ble den beste besvarelse skrevet av Even Lorch-Falch.

1. Hvorfor er det så viktig at vi mennesker følger kjærlighetsbudet?
2. Bar vi gjøre dette for vår egen eller andres del?
3. Og hvilken belønning kan den som følger kjærlighetsbudet vente seg?

Besvarelsen følger her:

"Vi er blitt flinke til å observere og adlyde naturlovene i vår tid. Hva vi ikke er så flinke til, er å innse at det også eksisterer en årsaks- og virkningslov på det mentale og sosiale plan, eller samfunnsplanet. Kristus ser ut til å ha vært den første som virkelig hadde innsikt i denne lovmessighet, og han sørget for å opplyse folk om menneske-livets sjanse og risiko. Vi kjenner vel alle hans ord om å gjøre mot andre det vi vil at andre skal gjøre mot oss. Enklere og mer innsiktsfullt kan det vel ikke uttrykkes..."

Vi kan ofte ha følelsen av at "det onde" går i en slags ringbevegelse. Er det mulig for oss å kutte over den onde sirkel? Bj. Bjørnson sa en gang at noen måtte begynne med å være god.

Ethvert sunt menneske er glad for å få være til, og ser sitt liv som noe dyrebart. Nettopp dette er forutsetningen for også å innse at våre medmenneskers liv er like dyrebare i deres øyne.

Det gjelder også å oppdage det gjen-sidighetsprinsipp og skjebnefellesskap som knytter oss mennesker sammen, og å handle i pakt med den lovmessighet som der gjelder, materielt som åndelig.

Det er dermed uhyre viktig at vi følger kjærlighetsbudet på det individuelle plan. Men det er like avgjørende at vi også følger det som kollektiv, folk, nasjoner og etnisitet. Riktignok har vi en del nidkjære teologer, også i vår kirke, som mener noe annet: Kjærlighetsbudet gjelder for individet, men øyensynlig ikke for kollektivet, eller for staten og i storpolitikken.

Slik ble faktisk volds- og makt-prinsippet legalisert også av teologer, og fruktene av denne dobbelmoral er bl.a. at menneskene kan slakte hverandre i millionvis når staten (øvrigheten) finner det "formålstjenlig". (Jfr. 1. og 2. verdenskrig).

Kristus er blitt "uskadeliggjort" av sine "etterfølgere", og i dag fortøner han seg som en venn av den bestående volds- og maktstat, mens han i virkeligheten var en åndsrevolusjonær i opposisjon til all politisk/religiøs sentralisme og maktmentalitet.

Men like fullt gjelder Kristi påvisning av gjensidighets- og tjener-prinsippet også på det mellomfolkelige plan.

Den dagen de unge oppdager at den forfalskede kristendom de facto er en makt- og voldsreligion som kan bety undertrykkelse, mens den avdogmatiserte kristendom innebærer en klar utfordring til all slags dobbelmoral/hyckeri i maktstatens og sentralismens navn, da vil denne mentalitetsforandring føre til alle selvbestaltede eller ikke selvbestaltede maktmenneskers og maktinstitusjoners fall. Jeg tror at vi er nærmere denne åndsrevolusjon enn mange nå er klar over...

2.

Vi bør følge kjærlighetsbudet både for vår egen del og for våre medskapningers del. Ta en enkel ting som f.eks. dette å vise tilgivelse/åpenhet gjennom et smil, og prøv hvordan god, folkelig humor og latter sletter ut usikkerhetens og mistenksomhetens rynker hos mennesker som fra førsten ikke riktig visste hvor de "hadde oss"...

3.

"Belønningen" for å praktisere kjærlighetsbudet både individuelt og kollektivt er et samfunnsliv med et minimum av sorg, nød, forviklinger og krig. Begynner vi å skape små "øyer" av kjærlighet og omsorg for hverandre og miljøet rundt oss, vil vi også bidra til å skape bedre menneskemateriale. For mennesket er nå en gang "et materiale i arbeid", det også! Og menneskets mentalitet er og blir dets skjebne!

GAVEN TIL OSS

Av Svein Tore Øyen, Steinkjer

Jeg ser i alt som skjer, spirer, vokser og gror på jorden: En uuttømmelig kilde av skjønnhet renhet og harmoni. Livets hage er for alle. Den guddommelige ide som universet åpenbarer, til undring, inspirasjon og glede.

Kommer oss i møte med taus mildhet. Alltid sann alvorlig, streng og gavmild.

Feilene og villfarelsen er alltid på menneskets side. Den evige visdom skjuler seg ofte for vår forstand, men kan glimtvis åpenbare sine "hemmeligheter" for den som «ser og hører» gjennom sitt hjerte.

Det finnes en fred, hvor verdens larm ikke kan forstyrre og fortrenge. Noen stille steder vi alle før eller siden har "vært innom". En varsom hvisken til et åpent sinn. Kanskje du sto ved en eldgammel, grov stamme, som, løfter sin krone mot lyset. Eller du satt i stillhet og hørte sangen fra en fjellbekk - eller sto i stormen hvor bølger knustes mot klippene, du ser et stjerneskudd, en rose som åpner seg. Du så dypet i ditt barns øyne.

Øyeblikk og minner vi gjemmer i hjertet, ven-ner vi vant uten ord.

En urgammel fred, vitnesbyrd om noe mye mer, som vi bærer i oss. Som sjelen kjenner, som vi ikke, har mistet, men ofte glemt. Finn den igjen, og igjen, så ofte du kan. I ly for verden, til deg selv og dine.

Samfunnsliv for 10 år siden:

Arbeid med mening

Sjølvsagt må det skje noko når rasjonaliseringi har gjort primærnæringane ulønnsame. Som no 25 millionar til golfbaner. Og hyttebyen i Myrkdalen. Er det trollet i Hirthagjeli som e byrja å røre på seg att? Betre vore det: kjemp for alt du har kjært, kjemp heile dagen, og dø ståande ved å vera tenar i skaparverket.

Eg er ikkje imot leik, men kvifor ikkje i «med sveitten i andletet skal du eta ditt brød»? Då vert det godt å kvila etter meningsfylt arbeid, der problemi har minka. Og godt å vakna att, til nye oppgåver.

Når orvet, grevet og rokken vert nostalgisk pryd med heimabrygg inntil, havnar bestefar og bestemor sitt verk lett på mammon sitt alter. Potetkjellaren vert tomme og det minkar på evna til sjølvhjelp og brød til verda.

Dette i høve av oppslag i «Hordaland» den siste tid, der det ser ut for at millioanane til Voss skal koma frå trav, golf, turisme, sport og andre uproduktive systemar.

Få ut sveitten, og ha ei god jol!»

SAMFUNNSLIV trenger din støtte

Samfunnsliv for 10 år siden:

Når rektorar vert genera-

Det har lukkast for guruane innan vi-pedagogikk, smarte metodikkar og leadership å få lærarar, inspektørar og rektorar – ikkje minst her på Vestlandet – til å tru at dei gjer ein dårleg jobb, og så kursar dei seg hos guruane i det vide og det breie, og underkjenner sine eigne røymsler og talentar for å verte superrektorar og superpedagogar. Sidan midten av 1980-åra har det diverre breidd seg ei oppfatning blant skuleleiarar, at dei også akkurat som leiarane i næringslivet og i staten må delta på flest moglege managementkurs på dyre hotell.

Dei trur at dei kan styre, kontrollere og effektivisere berre dei har ein teori, som kan føreskrive praksis. På kurssentra lærer dei såleis at ein god leiar skal ha hår på brystet, han skal kunne gjere det ubehagelege, vere synleg og sterk. Det kallast på kurs-bokmål-språket for «personlighetsutvikling». Og ved ein-skilde kurssenter i Danmark tilbyr ein kanindreparkurs som skal gjere leiarane endå tøffare. Mange offentleg tilsette leiarar og næringslivsleiarar er fascinerte av makt, teknikk og utvikling og har henta frå managementteorien omgrepet «målstyring», eit ekte managementomgrep. Det finst eit utal variasjonar av managementkurs, men dei kan alle reduserast til: «målformulering», «motivasjon», «prosesstyring» og «produktkontroll». I den teknologiske undervisningsteorien finn vi dei same grunnelementa, med liknande merkelappar. Måla må formulerast i kvantitetar i den grad ein forventar eksakt måling i den interne og eksterne evalueringa. Mål vert målestokk, og

undervisninga vert åndlaus, sidan må formulerast i målbare kunnskapar eller åtfærd.

Sjølve symbolet på denne managementteorien er helten frå Golfkrigen, general Schwartzkopf, som vart henta til Noreg for å instruere om korleis han drap 100.000 irakarar og sjøv tapte berre fem amerikanarar. Kva generalen den gongen fortalde dei kloke hovud frå næringsliv, stat og kommunar, veit ein ikkje eksakt. Men ein ting veit ein om bodskapen i moderne managementteori: I krig som i periodar mellom krigar krevst det ein effektiv, hierarkisk oppbygd organisasjon der ingen har større kunnskap enn det som er naudsynt for å utføre ordren, og all kommunikasjon skal følgje kommandovegen.

Den nye leiartypen

I norsk skule har ein forlengst skipa leiarutdanningskurs i offentleg regi, og den gamaldagse rektoren er langt på veg no vorten erstatta med karriereistar, ofte kvinner, som trur at gode leiarar skal vere «mannfolk», halde maska for enkel pris og gjere det deira overordna ventar av dei. Den nye «rektor-typen» og «inspektør-typen» er vorte skulesjefen og rådmannen sin forlenga arm i skulen, og det krevst at desse «typane» held den naudsynte avstand til kollegaene lenger ned i systemet samt praktiserer maktteknikkane dei har lært på kurs. Det fører til at mange nye rektorar er frammande for dei tilsette sine demokratiske rettar og ikkje veit å respektere skulen sine tillitsvalde og avtaleverket. Det vil

m.a. seie at leiarane sine relasjonar til medarbeidarane på skulen i dag følger standardiserte prosedyrar der demokratiske spillereglar er sette ut av spel. Dei såkalla «medarbeidarsamtalane» vert nesten alltid praktisert etter dette mønster, noko som fell mang ein tillitsvald og sjølvstendig lærar tungt for brystet. Ikkje merkeleg at mange lærarar seier takk for seg og finn noko anna å gjere. Dårleg løn er nok ein viktig grunn, men neppe den viktigaste. Vantrivnaden og manglande respekt for læraren sitt arbeid og sin person er oftast det avgjerande når ein vel å slutte.

Det er berre eit tidsspørsmål før staten, fylka og kommunane – slik ein no gjer det i Danmark – sender skuleleiarkandidatar til Krigshøgskulen for utdanning i det ein på kursbokmålspråket kallar «ledelsesutvikling». I Oslo skulen har ein for fleire år sidan overveid å tilsette offiserar, juristar og handelshøgskuleutdanna fagfolk som skuleleiarar då dei er særst godt kvalifiserte i leadership. At spissane innan næringslivet finn eit slikt leiingsprinsipp tenleg, veit vi. Meir problematisk vert det når statsrådar, rådmenn, skulesjefar og andre offentleg tilsette toppleiarar ser på seg sjølv som konsernleiarar. Då vert straks viktige rettsprinsipp tilside-sett, og hemmelegheitskremmeriet vert vanleg praksis. I ei slik verd kan dei store og små generalane i det offentlege systemet usynleggjere feil og skandalar. Ein vert einevalds-herskarar på kvart sitt område, og nåde ta vesle han eller vesle ho som prøver å ta til motmæle.

Jan Andrew Nilsen

Ekstreme grupper på Facebook

Av Dag Ove Johansen

Internett er blitt den nye gapestokken og nettstedet som Facebook, Twitter og liknende oversvømmes av grupper som mener det meste om alt og alle. Flere av disse gruppene må kalles ekstreme, da de oppfordrer til vold, drap og brudd på menneskerettigheter. Gruppens medlemmer kommer med til dels hatske rasistiske og fascistiske innlegg samtidig som de hevder at de representerer norske verdier. Når grupper bruker samme metoder som dem de kritiserer, da må de regnes for å være av samme ulla, av samme mentalitet. De glemmer både Gandhis "Øye for øye gjør verden blind" og Jesus med sitt "Gjør mot andre det du vil at andre skal gjøre mot deg" – eller det sterkeste innspillet hans er jo "Elsk dine fiender" (det er jo enkelt å elske sine venner, men langt verre å elske sine fiender...)

I Norge er det opprettet bl.a. to grupper som er direkte rettet mot Mullah Krekar:

- "gi mannen som skjøt etter Krekar et lasersikte så han treffer bedre neste gang!"
- "Få Mullah Krekar Ut av landet!!"

Den første Krekar-gruppen har pr. februar omkring 40 000 medlemmer, den andre har over 114 000 medlemmer.

De som har startet gruppene har ulike motiver. Den første gruppens motto er: "for folk som ikke liker Krekar" mens den andre har tilsynelatende et mer velformulert og saklig grunnlag: "Denne gruppen dreier seg kun om å Få Mullah Krekar ut av landet. Drapstrusler, karikatur tegninger, støtende elementer og oppfordring til ulovlige handlinger tar vi sterk avstand fra, og personer som legger dette ut på gruppen blir blokkert og innlegget slettet. Krekar skal ut av Norge!"

Slike grupper skal ha opprettet egne administratører som skal følge med i debattlivet og forhindre usaklige innlegg, men i den første gruppen har disse administratørene forsvunnet så det står enhver fritt å utgyte sitt hat til jøder og muslimer eller andre uten kontroll.

Jeg meldte meg for en periode inn i begge gruppene for å komme med motforestillinger til alle denne voldsromantiseringen, men det er som å gå inn i løvene hule eller havne i en bi-sverm. Det ble bare en flom av usaklige tilbakemeldinger som minner

mer om de hatske utspillene som befinner seg på det nynazistiske nettstedet til Vigrid. At noen kan ha tilknytning til Vigrid her viser det faktum at signaturen "Kåre Ørnung" i den første gruppen har et profilbilde (se nederst) av Hitlers propagandaminister Himmler

Her er noen eksempler på innlegg i den første, mer hatske gruppen mot Krekar:

Bjørn Einar Kjær Denne gruppen bryter straffelovens paragraf 140, som er den samme som ble brukt mot mullah Krekar. Det dreier seg om forherligelse av straffbare handlinger. Det har jeg nå funnet ut, og da ble det straks enda litt kulere å være medlem!

Kåre Ørnung
Jeg er selv paragrafrytter, det er kanskje kult.

Geir I. Der-Andere
hva står i den tulleste paragrafen da???

Kåre Ørnung
Det er lov å kjøre litt i fylla. Hvis ingen ser det.

Sindre Johannes Buraas
Men alle vet at politiet ikke kan gå etter nesten 40.000 mennesker (i denne gruppen). Eller Få Mullah krekar ut av landet som har ca 112.000 medlemmer, den som ble anmeldt.

Kåre Ørnung
Dtt er viktig vi nazister står sammen om dette.

Aril Edvardsen
trenger ikke være nazist for å reagere på vanstyret i moldbolandet Norge, sosialisme lenge leve.
Ut med pakket

Kåre Ørnung
Sieg Heil.

Geir I. Der-Andere
hva faen ørnung...er du blitt nazist nå???

Kåre Ørnung
Klart jeg er nazist.

Geir I. Der-Andere
men du liker vel jøder?

Husk a t jødene etter 2000 år i europa er blitt så utblandet med oss at de er faktisk de mest raserene arierne nå!

Geir I. Der-Andere
det var jo derfor hitler ikke klarte å vinne over dem...de var jo ariere for faen hahaha-haa! superariere...

Geir I. Der-Andere
japp jødene er den hittil ukjente superariske rasen!

Kåre Ørnung
Tvil litt her. Hvis du tenker på fattigdommen her....Så er det ikke mange jødene igjen her. Har aldri hørt om en jøde på sosialkontoret feks.

Geir I. Der-Andere
nei men muslimer derimot...de bor jo der de...alle de muslimske bydelene er jo dannet rundt sosialkontorene...

Daniel Nusslund HEIL HITLER

Tommy Sakrisson
HEIL HITLER! DUMT AT IKKE TYSKLAND VANT KRIGEN? DET HADDE IKKE VÆRT MANGE FARGEDE FOLK HER I LANDET DA HEHE 88:-)

Her er noen innlegg fra gruppen "Få Mullah Krekar ut av landet!!":

Lars Ljøen Sett denne bortskjemte, late, skjeggete terroristen i arbeid så han kan gjøre opp for luksusen han får oppleve her mens han venter på å bli sendt ut. Har mye drittarbeid som skulle vært gjort.. viss ikke kunne han få jobb på et slakteri som prøvesmaker for svinekjøtt

Bente Sudow Petersen gal mann i GALT LAND. FÅ DRITTEN UT!

Harald Nyheim Hvorfor ikke være litt

gjestfrie? Mitt forslag er at vi tar vare på våre nye landsmenn og lar dem oppleve landet vårt. Send Mullaen til Bjørnøya på isbjørnsafari. Av frykt for selvskadning må han ikke få med klær eller våpen. Derimot er det humant å sende med ham selskap. Jeg foreslår at han får med seg en naken Mohyeldeen ...

Bente Holstad
Kan jo også ta med Meling som selskap.de er jo bestekamerater

Simon Lindberg Få støggen sjæl utav Norge

Thor Odin Grimson
Ved en innvarndringsstrøm på 15.000 personer hvert år blir det 3 millioner personer på 200 år! Og da vil regjering og storting være sammensatt av nye partier som vil kunne endre Norges lover og verdier! Det rammer ikke oss, men for våre etterkommere vil nok Norge se ganske "annerledes" ut!

Men så lenge det norske folk er så blotta for disse tallenes tale, og fortsetter å stemme på AP og SV så blir det slik! OG DA MÅ DE HELLER IKKE KOMME Å KLAGE PÅ AT PERSONER SOM MULLAH IKKE BLIR SENDT UT!

Aina Soleng
Samme sier æ,,men d nytter så lite når vi er bare noen få som har sett galskapen og velger frp.kansje dem får opp øyan etter hvert.men dem må ikke vente for lenge,,de gamle kjæringen som velger ap,,dem tror på j... bare dem får en råtten rose tildelt av han før hvert valg..

Inger Blichfeldt
Få pakket ut så fort som f....Hvor dumme kan politikerne være...Syns jeg ser snart at Jens & co flyr i allahbukser og kalott på hue på stortinget.,da er alt fullkomment...

Aina Soleng
Ja enig me dæ,,dem blir nok å bytte om uniformene sine snart,,rart ikke meling har fått på seg mullahantrekk.

Inger Blichfeldt
Ja herregud,han burde da gå frem som et

Ønsker Helse Nord å ta livet av min svigermor?

Jeg har tidligere skrevet tre episoder i forbindelse med min svigermor som bor i Horndal, Sørfold, og hennes jevnlige legekontroller på Straumen, Sørfold, fordi hun bruker det blodfortynnende medikamentet Marevan. De tre første episodene som ble trykket både i Avisa Nordland og Saltenposten dreide seg om omlaggingen fra lokal drosjetransport til nyordningen med Bodø Sightseeing og de belastninger og problemer det skapte for ikke bare henne, men mange andre eldre brukere/pasienter i fylket: Bestilling av transport hos kjørekontor i Lofoten, oppringning til pasient/bruker fra aktuell transportør kvelden før, henting av vedkommende dagen etter og oppsamling av andre pasienter/brukere som skal med på turen, avlevering, venting, og etter legebesøket, ny venting for felles transport tilbake. En enkel blodprøve kan altså ta en hel dag. Man kan jo bare tenke seg hvordan dette føles for eldre mennesker – hvis man da har noen som helst rest av empati igjen i kroppen.

Etter at Helseforetakene nå har gått sammen om å etablere Pasientreiser for å ta seg av all pasienttransport i landet, ser det ut til at belastningene og problemene for eldre brukere/pasienter bare øker og øker, noe som umulig kan ha vært hensikten med denne nyordningen? Eller er den skjulte agendaen at myndighetene håper at folk skal trekke seg ut av dette, stå for egen regning, slik at Helseforeta-

kene får spart sine sure millioner?

Man skal fortsatt ringe et kjørekontor på telefon 05515. Her treffer man lokale saksbehandlere fra kl. 8.00 til kl. 16.00 alle hverdager, heter det på nettsiden (som de aller fleste av de eldre ikke har tilgang til).

Horndal ligger mellom Bonnåsjøen (det gamle fergeleiet på E-6 fra Sommerset) og Mørsvikbotn ved E-6 i nord. For å komme seg til legekontroll på Straumen, må min svigermor ringe 05515 (som tidligere) for transport, men hun må nå ha rekvisisjon innvilget på forhånd av lege, for at hun skal få drosjeturen dit hun skal. Trodde hun. Men drosje får hun nå bare til Elvkroken (ved E-6) og derfra må hun ta offentlig transportmiddel (som vi jo har så velsignet mye av her nord!), altså ordinær rutebuss fra Elvkroken til Straumen (buss som kommer nordfra – Sortland eller Narvik)

Så er det blodprøve på Straumen, må vite, og der må hun altså vente til rutebussen går tilbake nordover igjen, gå av i Elvkroken, og da ta den rekvirerte drosjen (hvis den da befinner seg der?) tilbake til Horndal.

Er dette en slags form for ydmykende og latterliggjørende behandling av den eldre generasjonen i landet som bor avsides til? Hvem orker belastningene som dette pasienttransport-sirkuset medfører? Min svigermor sier hun like godt kan holde seg hjemme og håpe på at Marevan-ni-

vået holder seg stabilt. Belastningene med den norske velferdsstatens eldreomsorg i praksis orker hun ikke lenger.

Er det da ikke like greit at de gamle holder seg hjemme og dør stille og rolig slik at Helseforetakene skal spare sine Onkel Skrue-kroner? Hele Pasientreiseordningen er blitt et mareritt for mange. Noen dekker av egen lomme for å slippe skjema-helvetet med å sende papirer (i frankert konvolutt – å, du store min, noe er jo gratis!) til Skien for skanning og kontroll før de tilbakesendes hjemkommune for utbetaling. Som et apropos: Min mor sendte f.eks. sin reiseregning midt i desember 2009 men har ennå ikke sett et rødt øre. I stedet begynner man etter hvert å se rødt på alle disse såkalte nyvinningene som bare er til fordel for Helseforetakene, men en enorm ulempe for pasientene som disse Helseforetakene faktisk egentlig lever av. Hvorfor skal da disse menneskene bli behandlet som en pariakaste i eget land?

Dette er en skam for Norge som velferdsnasjon. Det er en skam for Helseforetakene og de som styrer og produserer papirmøllene bak sine skrivebord og PCer.

Når dette i praksis fører til større plager og lidelser for dem som skulle stå først i køen for å få hjelp i dette landet, så blir en sterkt fristet til å gripe inn på en eller annen måte og ikke bare å skrive om dette.

I dagens samfunn ser det ut til at det bare er storslegga

Samfunnsliv for 10 år siden:

Fra DAGSAVISEN, Oslo:

Han hadde ideer om økonomi, psykologi og religion!

I Dagsavisen den 30. januar i år hadde Finn Hauge et innlegg om Bertram Dybwad Brochmann. Han snakket om «den glemte idealist». Men er han egentlig glemte? Nei, det er han ikke. «Brochmannfolket» jobber aktivt enda med å spre hans idéer, og antagelig har det skjedd langt mer enn både Finn Hauge og offentligheten er oppmerksom på.

La meg forsøke å peke på strømninger i tiden og annet som skjer, som kan tolkes i favør av BDB sin tenkning. Erik Damman vokste opp med en mor som var BDB-orientert. Det sier jo mye! Damman grunnla som kjent Fremtiden i våre hender på 70-tallet. Ny livsstil og

nod med forbruket med tanke på de fattige i den 3. verden (fordelingsproblematikk) er noe av essensen i budskapet hans. Men ikke nok med det. Bevegelsen har også vært aktiv pådriver for en alternativ økonomi i årevis. Bladet Folkeveit har hatt flere artikler om hvordan det lar seg gjøre å drive *handel uten penger*. Og det er jo et hovedpoeng i BDB sin lære, at det går an å ordne økonomien uten metaller og papirstykker...

Det er også slik idag at på tusenvis av mennesker ordner sin handel på en alternativ økonomisk måte. Det skjer gjennom bytteringer. I Bergen er Fridalen Menighet og Ny-mark velforening i ferd med å starte opp en ny byttering. Bergen Lokallag av FIVH har en annen ring.

Økologisk økonomi er blitt et begrep over hele verden. Kanskje har Eirik Myrhaug mye av æren for det! Han har som BDB reist land og strand rundt (på 80- og 90-tallet), og snakket om økologisk økonomi med direkte inspirasjon fra Brochmanns økonomiske tenkning.

Vel verdt å nevne er også den økologiske finansmannen Ross Jackson. Han og kona, Hildur Jackson, bestyrer et kompleks av prosjekter, bl.a. Guia Trust og Global Eco-village Network som omfatter økosamlunn over hele jordkloden. Hovedvekten legges på lokalutvikling og folkelig aktivisme gjennom økologiske bofellesskap, kretsløpøkonomi og ny ansvarlighet. Økologisk tenkning i sin alminnelighet tar utgangspunkt i at naturen er det primære, og at balansen med Møder Jord må opprettholdes. BDB ville nok ha sagt at dette er å nærme seg en livsstil som står nærmere den virkelige virkeligheten (organisk virkelighet). Det er med andre ord mye som skjer som direkte og indirekte kan relateres til Bertram Dybwad Brochmanns nye livssyn.

Jeg nevner også i farten Anders Ryste, Ulf Christensen, Even Lorch-Falch, Dag Ove Johansen og Åse Brenne. Disse personene har i en årrekke vært aktive med foredrag og innlegg i ulike aviser. Så seint som høsten '99 fikk redaktør Even Lorch-Falch inn en omta-

le av BDB i «Norsk biografisk Leksikon», bind I, på Aschehoug/Kunnskapsforlaget. Kanskje det kan tolkes som et første skritt mot en liten oppreisning for BDB? Han ble jo dømt som landsforræder under krigen.

Men det skjer mer. Avisen «Samfunnsliv», som ble grunnlagt av Brochmann selv, kommer stadig ut hver 14. dag. Fire ganger i året kommer tidsskriftet «Alternativt Samfunn» ut. I bladene skrives, diskuteres og omtales det stoff som belyser dagens samfunn med BDB sine «briller», foruten at det pekes på alternativer til vår økologiske og konfliktfylte hverdag. Tømmermannen fra Nasaret er fortsatt kilden som kaster inspirasjon og lys til «å stå på»...

Hver sommer arrangerer «Brochmannfolket» et sommertreff. I år skal det være på Voss Folkehøyskole den 23/7 – 28/7. Du og alle andre er hjertelig velkommen!

Astrid Strømme

Liste over B. D. Brochmanns foredrag

Disse foredrag/taler finnes nå samlet på en CD i mp3-format. Varigheten av foredraget i parentes etter tittel/tekst.

Bdb-02: Foredrag 02: Hva er et åndsstyrt samfunn i praksis? (9.11.1950, Oslo) (1:26:32)

Bdb-03: Foredrag-03: Kunsten å lese Bibelen (12.11.1950, Oslo) (1:02:06)

Bdb-04: Foredrag-04: De økonomiske interessekonflikten mellom øst og vest (14.11.1950, Oslo) (1:12:06)

Bdb-05: Foredrag-05: Samfunnsøkonomiske dilemmaer i lys av den universelle økonomi (18.11.1950, Oslo) (1:29:54)

Bdb-06: Foredrag 06: Nye ideer – et nytt ideal til ungdom men selv (1:23:19)

Bdb-07: Foredrag 07: Hvorfor er verden så pessimistisk? (Oslo 1953) (1:06:19)

BDB i Velfjord 1955:

Bdb-Velfjord-1a (1.del) (49:01)

Bdb-Velfjord-1b (2.del) (48:55)

Winther velfjord 1c (Winthers takketale til BDBs foredrag) (02:34)

Bdb-velfjord-2a (1.del) (45:38)

Bdb-velfjord-2b (2.del) (14:14)

Bdb-velfjordavskjed (34:44)

Andre taler/foredrag:

1951 olsensamtiden (58:24): Min venn Olsen Samtiden (31.01.1951)

bdb-pettersen (30:34)

Bergen 1951 (56:53)

Bergen 1953 (1:02:10)

Bergen 1955 (12:29)

Jesugjenkomst (1:01:33) (1955)

Narvik 1954 (56:08)

Nyorientering (1:01:35) Hva er nyorientering?

Oslo 1953 (1:03:36) Kristendommen i lys av psykologien

Valgforedrag 1936 (18:02)

EvalBrochmann (19:30): Fra NRKs program om BDB med datteren Liva Brochmann

Lydkvaliteten på flere av foredragene er svært varierende. Disse foredragene er først tatt opp på spolebåndopptaker for så å bli overført til kassett, derfra digitalisert til PC som mp3 filer. Unntaket er Valgforedraget fra 1936 som tydeligvis er innspilt på voksrull for deretter å bli overført til båndopptaker/kassettpiller.

Hvert foredrag har vanligvis en innledning av andre medarbeidere innen nyorienteringen gjennom årene slik at tittelen på BDBs foredrag kommer klart frem. Enkelte foredrag mangler en slik innledning.

Alle disse foredragene er samlet på en CD og kan kjøpes fra Bondes Forlag, Dag Ove Johansen, 8200 Fauske, via sms til 93850411 eller til epost dagoj@online.no
CDen koster kr. 200,- pluss porto.

B.Dybwad Brochmann – samfunnsfiende eller sannhetsforkynner?

Av Helge Stenhaug Bakken

I 20-årene fremsto her i landet en forkynner som la frem en ny bibeltolkning. Han ville bl.a. forklare at Bibelens analogier rett forstått gir et umislydelig bilde av en universell psykisk lovmessighet, og at enhver religiøs dyrkelse er en konsekvens av en lav bevissthetsgrad når det gjelder denne lovmessighet.

Denne mann var Bertram Dybwad Brochmann, prestesønn, gartner, forretningsmann, forfatter og senere stortingsmann.

Grunnen til at Dybwad Brochmann ga seg til å søke etter "realvirkeligheten" som han selv uttrykker det, var ikke som så ofte i slike tilfeller religiøse grublerier. Hvis sistnevnte ord skulle brukes måtte det blir "konjunktur-grublerier". Som disponent for en fabrikk var han selv aktiv finansmann, og det var på grunnlag av egne erfaringer som sådan at han etter 1914 ble klar over at "krig er en økonomisk kortslutning". Og den økonomilinjé som fører til en slik kortslutning er det han kaller "fiktiv-økonomi". Han peker på at det i samfunnsregnskapene opereres med fiktive verdier, og legger fram et forslag til dobbelt bokføring av samfunnsverdiene, som skal kunne gi et riktig bilde av samfunnets realutgifter og inntekter, samt de virkelige aktiva og passiva. Han slår ned på det vanvittige i at noen mennesker ikke "skal ha lov til å arbeide", med andre ord at det finnes arbeidsledighet.

Alt dette måtte imidlertid føre til at han ga seg til å søke grunnen til tingenes tilstand. Han fant snart ut at det måtte en psykologisk gransking til, og det er resultatene av denne han har forsøkt å bibringe folk kunnskap om. Han har utgitt en lang

rekke bøker, og reist landet rundt på foredragsturnéer. I 1933 ble han valgt til stortingsmann fra Bergen for Samfunnspartiet, og satt i Stortinget én periode.

I sin bok – "Massesjelens hemmeligheter" som inneholder 10 sosialpsykologiske forelesninger, peker han på menneskets tendens til å "utadprojisere sin åndskraft", som bl.a. resulterer i autoritetsdyrkelse, symboldyrkelse, etc. etc.

Dybwad Brochmanns forskning og lære spenner over tre hovedfelter, nemlig samfunnsøkonomi, sosiologi og massepsykologi. Imidlertid er det vel bedre å si at han benytter alt til å påvise alt. Dette har ofte resultert i at man i angrep på ham har benyttet som argument en ironisk påstand om at han "uttrykker seg lite akademisk", og at han dermed ikke holder seg til saken, men beveger seg ut på ville vidder. Han spør imidlertid selv hvordan det ville gå hvis Beethoven lot f.eks. bass og fløyte spille en stund hver, – hvor det ville bli av harmoniene som skaper den musikalske opplevelse. I folkeskolen, sier han, "spiller de en time geografi, en time historie og en time religion, og lar barna sitte igjen med et uttrykk av at disse fag ikke har noe med hverandre å gjøre. Han angriper på samme måte vitenskap og kirke. "Naturvitenskapen forfekter på den ene side at vi dirigeres av kjertelvirksomhet, mens kirkens prester prediker den frie vilje".

Dybwad Brochmann erkjenner hverken kjertelvirksomheten eller den frie vilje som drivkrefter for menneskets gjerninger. Han taler om "den skapende fantasi" i individ og massesjel, og han betegner massesjelens ukontrollerte fantasi som grunnen til de katastrofer menneskeheten lar komme over seg. Han sammenligner massesjelens bevissthetsgrad i dag med et barns: Barnet sier: "Dukken spiser". Massesjelen sier: "Staten tar vare på oss", "Staten arbeider", "Penger er makt", osv. Barnet gir i sin umodenhet dukken menneskelige egenskaper. Vi gir pengene makt, ut fra den samme umodenhet. Det er her Dybwad Brochmann bringer inn det psykologiske begrep "utadprojisering". Vi

har lært oss til å fornekte vår egen åndskraft ("Det gode som jeg vil, det gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg". Vi tror vi har en fri, men utilstrekkelig vilje, hvorfor vi gir oss under autoriteter som skal ta vare på oss.)

Som eksempel på resultatet av massesjelens ukontrollerte fantasi bruker Dybwad Brochmann "det syke samfunnstre", et tre som vokser fra toppen og forgrener seg nedover, organisert og sentralisert, under en himmel hvor Staten er solen, kirken månen og stjernene er sportsstjerner, filmstjerner osv. (En "lite_akademisk" påvisning.)

I motsetning til dette bilde står så "det friske samfunnstre", en sammenligning med et tre som vi finner det i naturen. Det begynner med "altmuligmannen", det første menneske. Så vokser da grenene ut. Menneskene spesialiseres, men etter naturlige linjer. Menneskene har ulike evner, og skal enhver få utfolde seg fritt må dets naturlige evner utnyttes. Dette er jo ikke noen ny erkjennelse.

Dybwad Brochmann predikerer ikke noen avskaffelse av Stat og kirke, eller av pengene. Han søker bare å påvise disse faktorer virkelige vesen, – at de er av en beskaffenhet som vil resultere i at de blir gjort overflødig i og med at massesjelen våkner til bevissthet om sine egne muligheter.

Hvor kommer så Bibelen inn i bildet?

Dybwad Brochmann karakteriserer den selv som den ypperste kilde til viten om samfunnene. Gjennom jødefolkets forbildede eksempel viser den oss resultatene av å handle i strid med en universell livslovmessighet. I motsetning til kirkens prester, som i våre dager virkelig har gjort store deler av Bibelen til apokryfe skrifter, anerkjenner Dybwad Brochmann hvert ord av Bibelen. Intet er overflødig, og intet er uforklarlig. Og selv den mest innbitte skolastiske sofist skulle ha vanskelig for å motsi hans tolkning. Her er ingen religion, bare evig aktuelle forestillinger og bilder av Mennesket.

Dette syn på Bibelen er så vidt vi vet

uten sidestykke. Hvem som helst som har søkt å støtte sine påstander på Bibelens ord har alltid måttet forbigå visse deler av den i taushet. Og man har jo kunnet iakttå som et vanlig fenomen at to parter som hver for seg førte vidt forskjellige syn i marken begge kunne støtte seg på Bibelens ord i argumentasjonen mot hverandre. Men så vidt vi vet har aldri noen vært i stand til å bruke skriftsteder mot Dybwad Brochmann. Prestene har forbigått ham i taushet, og det "praktiske livs" menn har karakterisert ham som virkelighetsfjern, det uttrykket han selv bruker om mennesket av i dag.

En av de fortellinger Dybwad Brochmann fremhver mest i sin karakteristikk av det bestående samfunnsystem er Det gamle testamentes fortelling om Gullkalven. Folket forlangte "en guid som kunne gå for deres øyne". Folket måtte ha et bilde de kunne dyrke. Forholdet er det samme i våre dager. Den eneste forskjell er at bildene er andre. Vi er blitt mer vant med abstrakt tenkning, og dyrker i dag Stat, Organisasjon og Konjunkturer. Vi ofrer fremdeles våre unge menn til våre "guder".

Kirkens skjebne betegner Dybwad Brochmann som forutsagt i Johs. Åp. i kapitlet om Babylons fall. Kirken har "misforstått sin oppgave" og banalisert verdens mentale frelsers ord i og med at den har laget religion av dem, og forvist "himlenes rike" til et sted hinsides død og grav.

Det er lett å forstå at et slikt angrep måtte falle kirkens prester tungt for brystet. Det er i denne forbindelse interesessant å trekke en sammenligning mellom kirkens holdning til Dybwad Brochmann og dens holdning til andre skarpe angripere, f.eks. tilhengere av determinismen. Dybwad Brochmann er som regel blitt "tiet ihjel". Hans angrep er blitt stående ubesvart, til tross for at han jo aldri har talt om å avskaffe kirken, bare påpekt at den vil avskaffe seg selv. Mellom deterministene og prestene har det imidlertid pågått hissige feider, f.eks. når deterministene har prediket "guds død" på det verste. Man kunne være fristet til å si at like barn leker best. Determinismen er jo litt av en religion i seg selv,

